

RUH ve MADDE

C. 5, Sayı: 51, Nisan 1964

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Dr. Recep Doksat
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Azime N.
Salih Öge
Erol Sevil
Sefa Özbay
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

Marehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billûrcu
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Bu güne kadar sizlere «Olaylar Arasında» adıyla ayrı bir sahife sunmakta idik. Bu, kendi imkânlarımız çerçevesinde dikkat çekici hadiseleri, dağıtmadan ve pek de tefsir etmeden toplayıp vermektir. Bu sayımızdan itibaren bunları bütün mecmuamıza dağıtıyoruz. Neden mi? Yaşamakta olduğumuz hayatta apayrı hadiseler ve apayrı nazariyeler yoktur. Çünkü, herhangi bir fikrin bilgisi ve müşahedesi birlikte yürür.

Meselâ, uluslar arası temaslarımızda çok kıymetli dostumuz Deolindo Amorim bize bir yazı gönderdi ve spiritizma'nın Brezilyadaki durumunu bildirdi. Bunun hemen akabinde, İngilterede çıkan Psychic News'un şubat 1964 sayısında, yine Brezilyada yapılan fizik celseler hakkında yayınlanan bir makaleyi bulacaksınız.

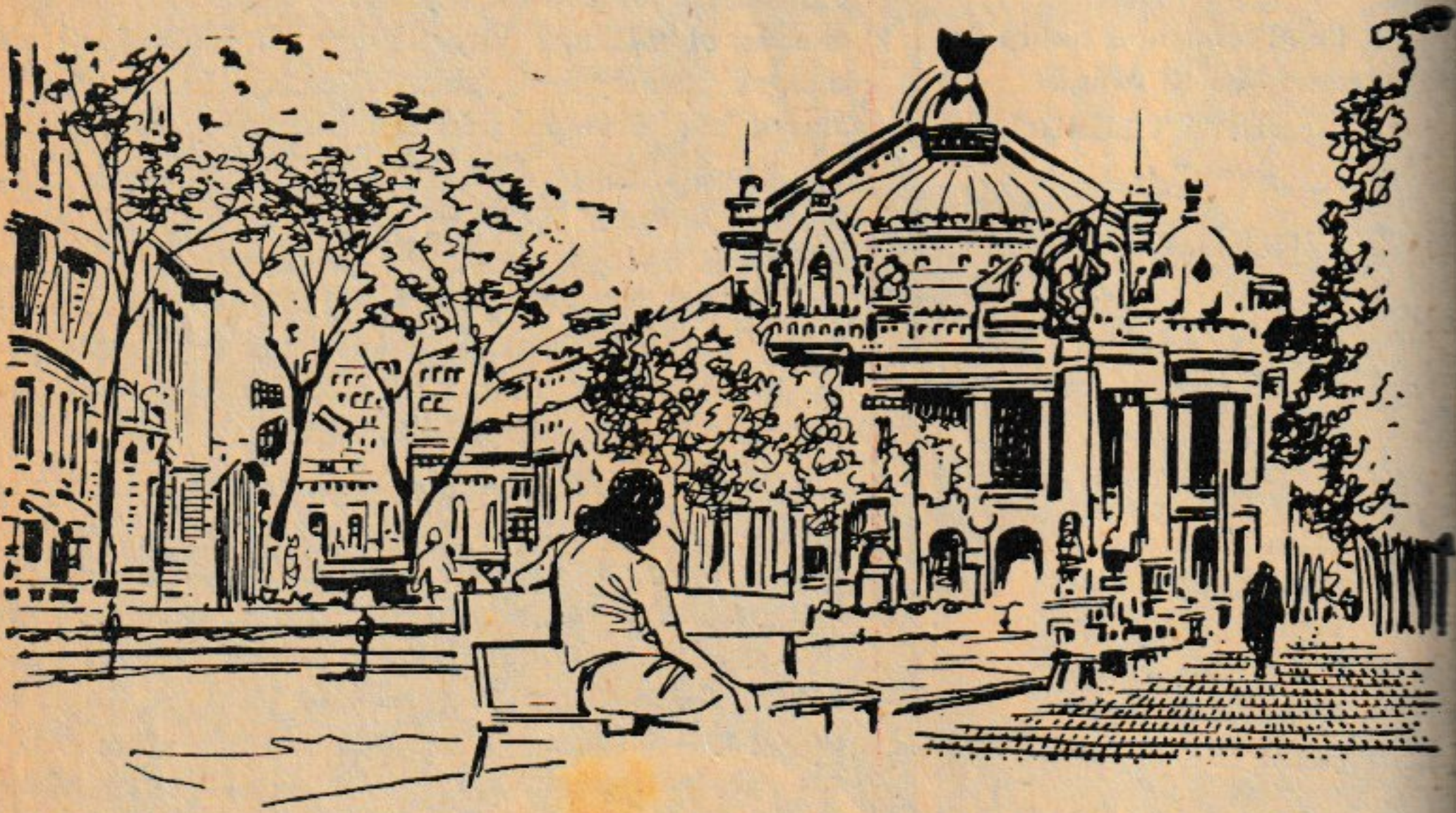
Sizlere de tavsiyemiz, Ruh ve Madde'nin son sayfasını kapattığımızdan itibaren, gelecek ay çıkacak sayıyı beklemek yerine, derhal okuduğunuz yazıların müşahedelerini çevrenizde; evinizde, işyerinizde, sokakta yapmanızdır. Tekrar ediyoruz: Bilgilerle müşahedelerin, teori ile tatbikatın apayrı olduğu bir devirde yaşamıyoruz; bilâkis. Söylediğimizin zıddı Ortaçağdır; doğmatizmadır. Her şey kara kaplı kitaplarda belirtilmiştir ve bunun dışında hiç bir tecrübe esas olamaz.

Eğer elinizde bir Ruh ve Madde varsa, bundan istifade ediyor alâkalanıyorsanız bunun mutlaka bir sebebi ve neticesi vardır. Hiçbir sözün, hiç bir düşüncenin, hiç bir hareketin, hiçbir vibrasyonun boşa gitmediği bir kâinat içinde yaşıyoruz. Hiç bir şey manâsız ve hedefsiz değildir. Bizler için en önemli olan da, kendi öz hayatımızı, umumî akış içinde değerlendirebilmektir.

Sizlere «Varlıklar doğmadan önce, Spatyomda dünyada geçirecekleri hayatı görür; planlarını tesbit ve kabul ederek yer yüzüne inerler» denildi ise, bunun tatbikatını, gerçek değerini araştırmanız sizleri en mutlu kılacak teşebbüstür.

Ancak, yer yüzünde yapacağımız şeyin değerini apaçık hissetme yolunda olursak, her kıymetin yerli yerinde kullanıldığı mutlu bir âlemin eşiklerindeyiz demektir..

Brezilya'da milyonlarca spirit, sayısız ruhi araştırma cemiyeti vardır. Bu teşekküllerin mektepleri, hastahaneleri bulunmaktadır. Bazı şehirlerde sokaklara meçhur spiritlerin isimleri verilmiştir. Milletler arası temasları ön plâna almakta olan Cemiyetimiz ilk defa sizlere Rio de Janeiro Spirit Kültür Enstitüsü Başkanı Deolindo Amorim'in Ruh ve Madde okuyucuları için yazdığı bir makaleyi takdim ediyor. Bu sahifede ayrıca Brezilyadaki Fizik çalışmaları hakkında malûmat bulacaksınız. Brezilya'daki dostlarımıza çalışmalarında başarılar diler ve sevgilerimizi bildiririz.

SPIRİTİZM ve MEDYOMLUK

Yazan : Deolindo Amorim
Rio de Janeiro Spirit Kültür Enstitüsü
Başkanı

Spiritizme iki türlü manâ verilmektedir: Genellikle pek çoklarının zihninde spiritizm medyomnik bir fenomendir. Sadece medyomluktan ibarettir.

Bu fikri kabul etmiyen Lâtin Amerika'da ise spiritizmin özel bir tarifi vardır. Meselâ biz Brezilya'lı spiritistler Spiritizmi fenomen (hâdise) ve doktrinden müteşekkil bir bütün olarak düşünürüz. Bundaki fark şudur :
Medyomnik fenomen tecrübe

ye esas teşkil eder, fakat herşey değildir. Fenomen aynı zamanda metapsişik, parapsikolojik vs. sahalarda da mevcuttur. Halbuki burada Spiritizm kelimesi başka bir şeyi ifade eder:

Spiritizm Allan Kardec'in kurduğu entegral doktrindir. Bu Brezilya'da, Arjantin'de ve diğer birçok yerlerde böyledir. Doktrinsiz medyomluk tezahürler spiritizm değil, herhangi bir tesire açık olan nötr bir sahanın an-

cağ bir kısmıdır, tâ ki aksini teyit eden deliller bulununcaya kadar... Binaenaleyh, spiritizme gayet geniş bir felsefi bilgi nazarıyla bakmaktayız. Bunun medyomnik vechesi sadece tecrübe unsurudur.

Spiritizm ise tecrübe faaliyetlerini takip eden doktrinal bir yapısı olan ve derin ahlâki kadeleri muhtevel bir felsefedir. Bizim kanaatimiz budur.

Tecrübe veya medyomnik

Brezilyada Materyalizasyon

Brezilyada on dokuz hekim tarafından müşahade edilen bir seri materyalizasyon celseleri, zihinleri yeniden işgal etmiştir.

Geçen ay (Ocak 1964) Brezilya'da şimdiye kadar benzerine ender raslanan materyalizasyon celseleri olmuştur. Bu, on dokuz hekimin ve isim yapmış diğer beş kişinin müşahade ettiği, içine hile karışmadığından emin oldukları büyük çapta bir tezahür idi.

Seanstan önce medyomlar üzerlerinin araştırılmasına rıza gösterdiler. Giydikleri elbiseler, seansın yapıldığı odadaki eşyalar ve diğer araçlar hazirun tarafından dikkatle gözden geçirildi. Medyomlar oturdukları iskemlelerine, kalkmalarına engel olacak şekilde, sıkıca bağlandılar ve büyük bir demir kafesin içine yerleştirildiler. Kafesin kapısı kapatıldıktan sonra mühürlendi.

Bu kadar sıkı şartlar altında yapılan seansta, müşahitler ruhlara ait fantomların tezahürlerine şahit oldular. Materyalizasyon, psişik olaylar arasında, en önemlisi ve diğerlerine nazaran daha az rastlananlarından biridir.

Fantomlardan ikisini tanıyabilmeleri hekimleri fazlasiyle tatmin etmiştir. Bu fantomlardan birisi hekim olan bir arkadaşları; diğeri ise 17 yıl önce ölen Brezilyanın tanınmış kimselerinden biriydi. Tecrübe esnasında fantomlar kafesin çok sık olan demirleri arasından geçerek dışarıda dolaşmışlar ve bu durum fotoğraflarla tesbit edilmiştir. Celseler esnasında çekilen 400 fotoğraftan bir kısmı televizyonda gösterildi ve büyük ilgi topladı. Brezilya halkı çoğunlukla katolik olmakla beraber, Brezilyadaki spiritüalistlerin sayısı milyonları bulmaktadır (Üç binden ziyade resmi Cemiyet vardır). Bu kimselerin kendilerine mahsus hastane, okul ve radyo istasyonları mevcuttur.

Bu seanslarda elde edilen neticeler septiklere ve materyalistlere şimdiye kadar verilmiş en mükemmel cevaptır. Bu celselerin ilmi değerleri artık inkâr edilemez. Doktorlar, gördükleri bu olaylardan sonra, tıp ilminde yeni araştırma sahalarının açılacağına inanmaktadırlar

'Bu konuda Brezilya muhabirimizden gelen bir foto-röportajı Mayıs sayımızda bulacaksınız.)

gayet mühimdir ve med-
-ik unsurdan bir ders, bir
-üel yol, bir netice alınması
-icemdir. Birçok şahıs tanı-
-ı, 2, 3, 5 veya 6 seneden-
-i muntazaman medyom celse-
-inde bulunmuş ve material-
-yon, psikografi vs. tezahürler
-arında şaşırıp kalmışlardır.
-bu kadar uzun zamandan
-onlara «Spiritizma hakkın-
-e biliyorsunuz?» veya «Cel-
-de hayatınız hakkında neler
-endiniz?» diye sorduğumuz
-alacağımız cevap «Hiç!»
-ibarettir. Bu, metodik bir
-ten, bir tetkikten mahrum,
-ve sadece medyomluktur...

Eunda herhangi bir entel-
-el veya spiritüel inkişaf ol-
-o, sadece sathî bir tecessüs
-e. Herhangi bir ilmi esastan
-um olduğu için bu böyle-

Spiritizm bundan ibaret de-
- Spiritizm bilgidir, ışıktır.
-ahlîki temelleriyle spiritizm
-ve sağlam bir felsefedir. İşte
-yâcerelerindeki yolumuz
-Hâlen memleketimizde
-em gayet dinamik ve hisst-
-za kültürel ve doktrinal
-enden mâada, tamamen in-
-ete hasredilmiştir. Brezilya'-
-er tarafında okulları, bakım
-leri, hastaneleri mevcuttur.

Sen bir nokta daha: Brezil-
-e herhangi bir spiritüel hiz-
-üretsizdir. Memleketimde
- profesyonel medyom yok-
-çünkü burada hiçbir med-
-celsesi için ücret kabul et-
-meyiz.

Bu yazım, Brezilya Spirit
-Enstitüsünden Türkiye'de-
-ist, spiritüalist ve metapsi-
-kardeşlerimize "Ruh ve
-vasitesiyle bir dostluk
-dır.

ÖLÜM

Nedir?

Yazan: Ergün ARIKDAL

Kafatasının ek yerlerinden süzölmüş gibiydim. Gene çok iyi hatırlıyorum ki, kendi kendimi geçirgen ve şekli bir deniz anasına benzeyen biçimde görüyordum. Dar bir yarıktan öteye geçmek için cidarları yassılaştırmış olan bir mahlûk tarzında kafatasından dışarıya çıktığımı görmüştüm. Baştan dışarı çıkarken yukardan ve aşağıdan itilip çekildiğimi hissettim. Sonra bedenden ayrıldığımı gördüm, hafifçe zemine indim ve bir insan şeklini alıncıya kadar tedricen geliştirdim.

«Kendimi şeffaf mavi renkte ve tamamiyle çıplak görüyordum. Bu son hâl beni sıkıyordu; önümde duran iki kordon ile diğer kimselerin nazarlarından sakınmak maksadıyla, açık duran kapının arkasına kaçtım. Oraya vardığım zaman kendimi birden giyinik gördüm. (Saklanmanın verdiği otomatik bir imajinasyon çalışması ve ayrıca giyinik olmak arzusu bu şahısta imajinatif bir örtünme meydana getirmiştir). Bu noktaya dikkat gerek. Hareketim esnasında, sol tarafım kapı eşiğinde duran bir şahısla temas etti. Hiçbir mukavemetle karşılaşmadan sol tarafım bu şahıstan geçip gitti: Hayret ettim; halbuki benim iki yanım, farkına varamadığım tarzda, diğer tarafla birleşmişti. Onun bu temastan haberdar olup olmadığını anlamak için yüzüne baktım, fakat hiçbir belirti görmedim ve hüznümlü olarak terkettiğim yatağı seyrediyordu. Onunla birlikte ben de o yana baktım; hafifçe sağa dönmüş, kolları göğüs üzerinde çaprazlan-

mış ve boylu boyunca uzanmış kendi bedenimi gördüm. Pek çok kimse cesedimin yöresinde ayakta, oturmuş vaziyetteydi. Hususiyle dikkat ettiğim iki kadının, sol yanımda, diz çökerek ağlamaları idi. Bir müddet sonra bunların karım ve kız kardeşim olduğunu anladım: Fakat bu anda hiçbir şahsiyet değerlendirmem yoktu, kadın, karı, kızkardeş, dostlar bana göre aynı şeylerdi. Cinsiyetleri tefrik edebiliyordum, hepsi bu kadar... **Kendimi nasıl hissediyorum!»** diye düşündüm. **«Bir müddettenberi müthiş surette ızdırıp duyuyorum.** (Olayın geçtiği zamanda Dr. Wiltse genç bir insandı. Sinir sistemi hassasiyeti boldu ve intibaları çok kuvvetle oluyordu). Ölüm denilen ve insanı korkutan bu değişikliğe kendimi teslim ettim, sonra bu değişiklik geçmişti de. **Bundan önceki gibi bir adamım işte.. Yaşayan, düşünen, evet, daha berberak düşünen.. Artık hasta olmayacağım: ölüm artık beni yakalayamaz!»**

«Nihayet, dikkatimi, ölümsüz olduklarını kendilerine kesin şekilde bildirmek üzere insanlar üzerine çekmek istiyordum. Neş'eli bir selâm verdim ve sağ elimi salladım; onların ortasındaydım fakat onlar bunu anlamıyorlardı. Durumum ne komikti; katıla katıla güldüm.»

«Böyle olmakla beraber, diye düşündüm, ya bunu anlarılarsa: ama kimse böyle görünmüyordu. Zira hepsi cesedime gözlerini dikmişti. Kendi kendime şöyle diyordum: — Onlar sadece cisminin gözleriyle görüyorlar. Ruhları ile gö-

memiyorlar. Beni düşünüyorlar. Ben bu-
medayım, dipdiriyim.»

«Kapıyı geçtim, merdivenlerden in-
dim, sokağa kadar yürüdüm. Orada, et-
rafıma bakındım. Şu andakinden daha
farklı görmedim. Sokak aynı sokaktı; et-
rafıma sıkıntılı bir göz attım, uzun za-
mandanberi yerinden yurdundan ayrıl-
mış kimseye benziyordum. Yeryüzü ha-
yatımdakinden daha büyüktüm. Buna
sevindim.. Beden cesameti olarak hiç is-
temediğim irilikten kurtulmuştum; yeni
hayatımda, o halde istediğim gibi olmuş-
tum. Gene şuna da dikkat ettim ki, gi-
yinişim uzun boyuma uygun geliyordu
ve hayretle bunun nereden geldiğini,
haberim olmadan nasıl üzerimde buldu-
ğumu sordum, kendi kendime. Bir nevi
sokak dokumasına benzeyen çok lüks ve
fakat pek uygun bir elbiseydi bu. Ken-
dimi ne iyi hissediyorum. diye düşün-

düm. Daha bir kaç dakika evvel korkunç
surette hastaydım ve ıztırap çekiyordum;
işte, ölüm dediğim değişme bu! Bu olay
burada ve şu anda var, halâ canlı ve dü-
şünen bir kimse miyim? Evet, şüphesiz.
Büyük bir iyilik hissediyorum! Artık
hiç hasta olmayacağım!.. Hiç ölmeyece-
ğim artık! Ruhumdaki sevinçle, sürur i-
çime giriyor ve sonra şeklimi ve elbise-
mi seyre dalıyorum.»

«Birdenbire, elbisemin sırtında ince
bir dikiş görebildiğime dikkat ettim. Na-
sıl, dedim kendi kendime, sırtımı göre-
biliyorum? İyi anlamak için bir daha
baktım: elbisemin sırtı ve topuklara ka-
dar bacaklarımın arkası görünüyordu.
Gözlerime dokunmak için ellerimi yüzü-
me götürdüm: yerlerinde, diye düşün-
düm; başıyla tam bir yarım daire çize-
bilen baykuşa benziyorum?»

(Devamı var)

BİR RÜYA

**Bu bir rüya idi ve beni böylece bir
kış günü bekliyor.**

*Sabahleyin uyanınca, halâ gördüğüm rüyanın tesirinde kalarak, beni bekleyen bir şeyin mev-
cudiyetini hissediyordum. Bu his aynı zamanda benim özlemimdi. Yüzümü yıkadım, hergünkü işime
girmek üzere hazırlandım. Fakat halâ tatlılığını muhafaza eden rüyamı düşünüyordum. Bu rüya
şüphesiz evvelce gördüğüm rüyaların hakikat oluşu gibi bana bir önsezi idi.*

«Rüyam, bir sonbaharın tatlı serinliğini çoktan aşmış ve güzel bir kış havasına bü-
rünmüştü. Sanki bir cenneti andıran ve dünyamızda tahayyül edemeyeceğimiz şekilde muh-
teşem bir bahçenin içinde. Ama o bahçe böyle aşağılarda değil; sanki gök kubbesinden
kopmuş bir parçacık gibi ilk bakışta, etrafını çevreleyen sarp kayalar ortasında, bir oyukta
ve daima değişen yeni yeni güzelliklerle süslenen yolunu yürüdüğüm ve ulaştığım bir te-
pelikte.. Fakat aslı?.. İşte o asıl ki en güzeli. Tabiatın oyma gibi işlediği oya kadar güzel
bir manzaranın, o manzarayı süsleyen ağaçların tepesine yağın karın ve aynı intizam ve
ihtişamını muhafaza eden ağaçların üzerinden bir kuş gibi, tutunduğum dallarından âdeta
kayar gibi - fakat korku ile değil, kahkahalarla - açılmış olan kollara ve bugün yüksek
bir varlık olan o yüce varlığın bana çok ama çok şefkatli bir özleyişle seslendiğini ve bana:
«Haydi gel.. bu cennetteki yerini al; seni, kollarımı açtım bekliyorum..» sözlerini bir musi-
ki gibi içerek süzülüğüm anda; «Burada biraz bekle...» diyerek, benden uzaklaştığını gör-
düm. O zaman kahkahalarım dindi ve nihayete eremediğim için üzgün ve gözlerimi açtı-
ğım zaman halâ ellerim bir dalı tutuyormuş gibi dalgın, yatağımdan doğruldum.

Bana yakınlaşan ve çok yakın bir zamanda beni bekleyen ebediyete yöneldiğimi ve buna ha-
zırlanmam icabettiğini anlamış bulunuyordum. İşte; asıl uyanışımın herşeyi idrâk etmem ve vazir-
lerime daha iyi sarılmam olacağını anladım ve bunun gerektiği şeyleri hazırlamam ve bunu ifa
etmem için gelecek yakın kış gününü beklemeğe koyuldum.. İşte bu çok yakın, fakat beni kor-
umayan, bilâkis sevindiren bu bekleyiş, yine böyle karlı birgün tamamlayacaktır.

HAYATIN SIRRI

ÇÖZÜLEBİLECEK Mİ?

Yazan : Recep DOKSAT

Şüphesiz ki 3 milyar yıl evvelki şartlar kesin olarak bilinmiyor, sadece tahmin edilerek araştırmaya girişilmiştir. Bir kere, hayatın çekirdeğini teşkil eden nükleik asitler sentetize edilebilse, etrafındaki diğer maddelerden kendine benzer kimyevi terkipler yapma kudretinde olan bu asitler sayesinde ilk canlı hücre de imâl edilmiş olacaktır, diye ümit ediliyor. Bütün mesele, asid dezoksiribonükleik (ADN) ve ribonükleik asid (ARN) denen uzvi maddeleri sentetik olarak elde etmekte. Ondandır da, canlı hücrede spiral olarak sıralanmış bir moleküler düzen gösteren bu maddelere, bu düzeni vermeye çalışıp ilk canlı hücreyi teşkil etmekte... Bu maksatla, yüksek voltajda elektrik deşarjları ve bazı kimyevi katalizörlerden faydalanılmaya çalışılmakta... İşte bazı çalışmalar.

HAYATIN ZUHURUNA TAKADDÜM EDEN DÜNYA ATMOSFERİNİ TAKLİDE ÇALIŞARAK YAPILAN TECRÜBELER:

Henüz Columbia Üniversitesinde talebe iken, şu dahiyane fikri tecrübe etmek istiyen Stanley Miller'in düşündüğü şey o kadar basit bir cihazla tatbikat sahasına konulmuştur ki, bu tecrübe XIX. asırda da yapılabilirdi. Fakat o zaman, kimse bunu hatıra getirmemişti: amonyak, hidrojen, su ve metan karışımından, yüksek frekanslı 60 000 volt elektrik deşarjı geçirmek!

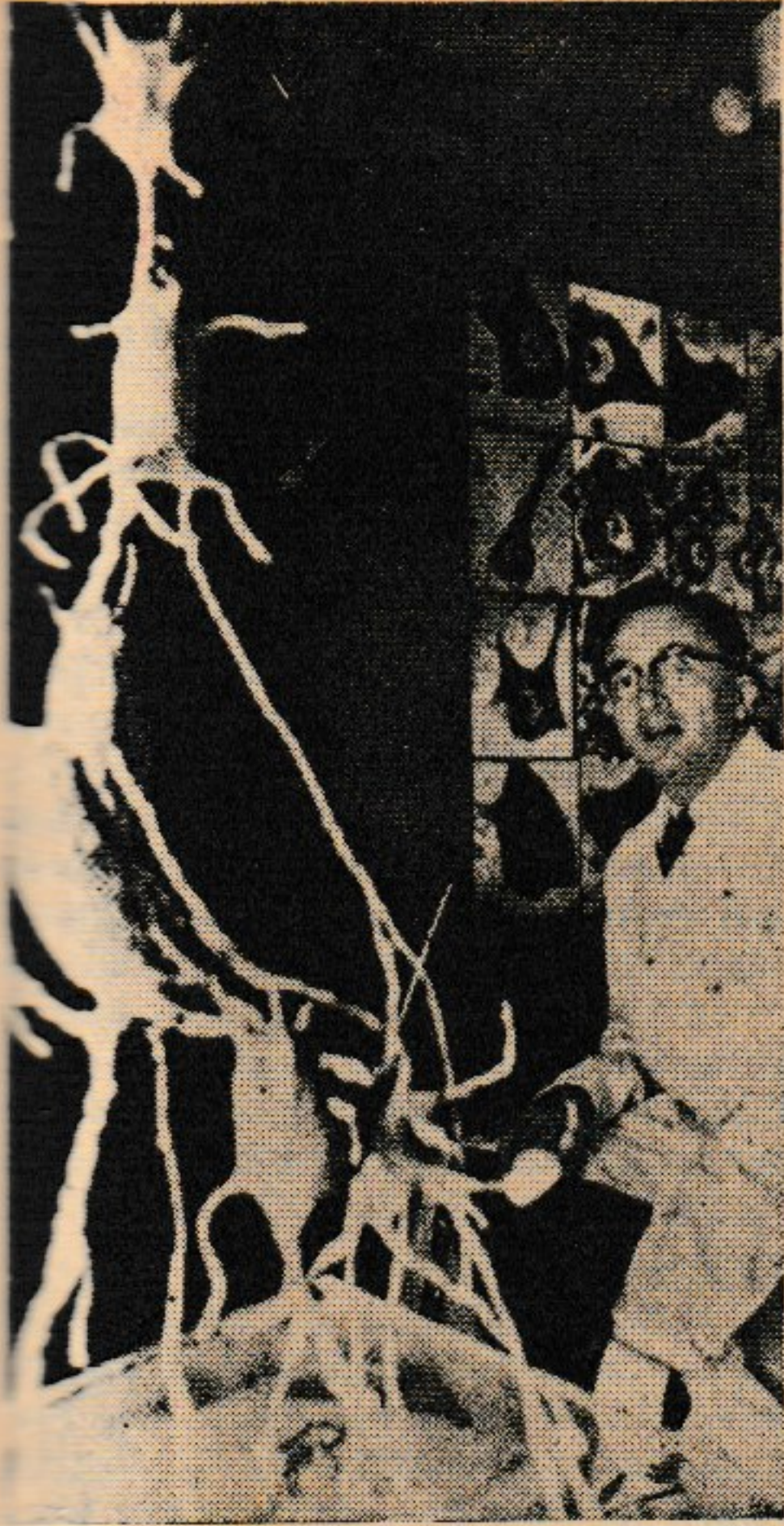
Bu tecrübe sonunda, karışımın % 3 ilâ 15'inin kimyevi bakımdan istihale ettiği ve ortaya uzvi (organik) cisimlerin

çıktığı tespit edilmiştir: "Glycine, Alanine, Sarcosine, Béta-alanine, Acide alphaaminobutyrique, N-Méthylalanine, Acide aspartique, Acide glutamique, Acide aminodiacétique, Acide amino-acétopropionique, Acide formique, Acide acétique, Acide propionique, Acide glycolique, Acide lactique, Acide Alpha-hydroxybutyrique, Acide succinique, Urée, Méthylureé."

Bütün bu kimyevi maddeler, hayat ürünleri, uzvi cisimlerdir. Bunlardan bazıları, tıpkı ürede olduğu gibi, uzam zamandan beri zaten terkip edilebilmekteydiler: acide formique, acide acétique... gibi. Fakat, diğer bazıları, bilhassa Glycine ve Alanine şimdiye kadar suni olarak sentetize edilmemişlerdi, ki bu cisimler büyük hayatî önemi haizdirler.

Miller ve arkadaşlarının tecrübe-rine, bu kimyevi organik cisimlerin, mikropoların eseri olduğu şeklinde itirazlar yapıldı. Bunun üzerine, Miller, cihazını, 18 saat müddetle 130 derecede tutarak tamamen sterilize edip, tecrübeyi tekrarladı ve aynı başarıyı elde ederek itirazları boşa çıkardı. Artık kimse şu imkândan şüphe etmiyor: bazı uzvi maddeler, ezcümle amino asitler, sentetik olarak elde edilebilirler! Acaba, bu amino asitler gibi, nükleik asitler de sentetize edilebilecek mi?

Seylânda doğmuş olan ve halen California Üniversitesinde, meşhur Lawrence laboratuvarı'nda çalışmakta olan Dr. Oyril Ponnampersuma, 1963 Haziranında şu tecrübeyi yaptı: Metan, amonyak ve su buharından müteşekkil bir vasatı, ki 3 mîl-

**İsveçli Dr. Holger Hydén laboratuvarında
beyin hücrelerinin dev modelleri üzerinde
izahat verirken**

30 yıl önceki atmosferi takliden hazırlanmıştı, gayet süratli elektronlarla bombardıman etti. Bu bombardıman 45 dakika sürmüştü. Netice Seylânlı ilim adamının ümidlerini de aşmıştı. İstihale eden karışımında hayat merdiveninin mühim bir basamağı olan, uzvî bir cisim ortaya çıkmıştı. Adénine! Bu, terkibi pek karışık organik cisim, şimdiye kadar tecrübi ve sentetik olarak elde edilen uzvî cisimlerin en müttekâmili idi. Seylânlı ilim adamı,

tecrübelerini, kontrol için tekrar etti ve şu enteresan müşahedede bulundu; Karışımına hidrojen ilâve olununca, hasıl olan adenin miktarı da azalıyordu. Bundan şu netice çıkarılabilir ki, 3 milyar yıl evvelki atmosferde bulunan hidrojen, hafif gazları zaptedemiyen arz cazibesinden kurtulup seyyareler arası sahaya intikal ettiği sıralardadır ki hayat yeryüzünde zuhur etmiş olmalıdır. İşte o sıralarda güneş ışınlarının ve kozmik şuaların bombardımanı sayesinde **Miller** ve **Ponnamperuma**'nın tecrübeleri, büyük ölçüde vuku bularak ilk hayat tohumları dünya vasatında zuhur etmiştir. Şüphesiz ki o devirde Dünyanın ve güneş sisteminin kâinattaki pozisyonu ve mâruz kalmış olduğu kozmik tesirler de, belki şimdikinden çok daha farklı ve değişik kimyevî terkiplere imkân vermekteydi..

Prof. Giorgio Piccardi adlı italyan bilgini, son yıllarda, kozmik kimyanın önemini ortaya koyan tecrübeler göstermiştir. Şöyle ki, «acrilonitrile» adlı bir kimyevî maddeden işe başlayarak, polimerizasyon yolu ile plâstik madde imâl etmek üzere yapılan tecrübeler, keza bizmut klorür'ün sedimantasyonu üzerinde yapılan müteaddit denemeler, ısı basınç vs. gibi bilinen bütün fizik şartların aynen temin edilmesine, hatta tecrübeler günlerin belirli bir saatinde tekrarlanmasına rağmen, hep farklı sonuçlar vermektedir ki, bu şaşırtıcı durum, **Piccardi** tarafından, dünyanın ve güneş sisteminin galaktik sistemdeki devri hareket ve vaziyetlerine, dolayısıyla maruz kalınan kozmik-manyetik tesirlere atfedilmektedir. İşte bu da dünyada hayatın ilk zuhur ettiği yıllardaki kozmik durumun önemini ortaya koymaktadır.

O halde, bıkmaz usanmaz tecrübelerle, bu kablettarihî şartları sun'î olarak hasıl edip, bir canlı hücre sentetize edilemez mi?

(Devamı var)

BÜYÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

Yazan: Snat TAHSUĞ

İnsanların manevi taraflarına hitab eden büyük dinler ve onların vazifelileri bugün bile milyonlarca insanın günlük hayatında yaşıyor. Çünkü onlar maddî bir kuvvet ve belirli maceraya sahip fani birer şahıs değil, kütlelerin topyekûn tekâmülüne hizmet eden birer fikir ve bu fikrin temsilcileridirler.

İnsanlık hayvanlık çağını aştıktan sonra yeryüzünden gerçek ilhamlı kişiler belirdi. Bunlar, zamanın putperest ve azgın halkı içinde, Tek Tanrı imanının koruyucusu oldular. Musadan önceki devirlerde de büyük şehirler ve medeniyetler vardı. Fakat bunlar şahsi ihtirasların azgınlığı içinde katil, zina fiillerinin tembelliği ve rahatlığına gömülmüşlerdi. En yüksek düşünceleri, uğruna kan döküp şehvete tabi olmaktan başka bir şey yapmadıkları insan yapısı putlar halinde şahıslandırılmışlardı.

Mezopotamyalıların Ur şehrinde (Tevrata göre Terah oğlu, Kur'ana göre Azer evlâdı) İbrahim dünyaya geldi. Sapık ve düşüncesiz bir dünyada, büyük gerçeklerin saf bir çocuğunun nasıl hakikati bulduğunu öğrenmek bizler için çok faydalıdır:

«Gece basınca, İbrahim bir yıldız gördü. Dedi ki Tanrı budur. Fakat yıldız sönünce «batan şeyleri sevmem» dedi. Bundan sonra dikkatini ay ve güneş çekti. Fakat her biri dünyanın yaratılış ahenği içinde, zaman zaman kayboluyorlardı.

«Kavmine, yüce Tanrının görünmez ve Bir Tek Tanrı olduğunu bildirdi ve putlara tapmamaları gerektiğini söyledi. Ona kızdılar ve kabilesinden korkarak büyük bir kötülük edemediler. O da onlara, kendi kabilesinden çekinecek yerde herşeyi ve herkesi yaratan Tanrıdan korkmalarını söyledi.

«Şehrinin bütün putlarını kırdı; yalnız en büyüklerini bıraktı. Onu yakaladıkları zaman onlara «Belki putlarınızı büyük ilâhlarınız kırmıştır; kendilerine sorun bakalım» dedi. Halk ona «Bilirsin ki bunlar konuşmaz» diye cevap verdiler. Bundan sonra, İbrahim'in cevabı kadar mantıki cevabı kimse bulamaz; çünkü gerçeğin ta kendisidir: «Öyleyse onlara niçin inanıyorsunuz?»

İbrahim Rabbinin ilhamıyla, kardeşi Lût ile birlikte Urdan çıkıp Filistine geldi. Filistinde Lût'dan ayrıldı. Lût, sonradan batan Sodom'a yöneldi. İbrahim Kenan diyarını seçti. Orada aldığı tebliğ çok dikkat çekicidir:

«Şimdi gözlerinizi kaldır ve bulunduğun yerden şimale ve cenuba ve şarkta ve garbe bak; çünkü görmekte olduğun bütün memleketi sana ve ebediyen senin zürriyetine vereceğim. Ve senin zürriyetini yerin tozu gibi edeceğim. Şöyle ki bir adam yerin tozunu sayabilirse senin zürriyetini de sayabilir.»

Buraya kadar anlattıklarımızdan bir kaç netice çıkaracağız:

1 — Önemi olan, yüksek planlardan tebliğ alan şahısların ismi, babalarının adı ve ilerki akrabalıkları değildir; bir fikrin yer yüzünde meydana gelişidir.

2 — Son tebliğin manasını «İbrahim kavmi veya sonraki adıyla İsrail oğulları Filistinde veya yer yüzünde kum gibi çoğalacak» tarzında tefsir edemeyiz. Burada gerçeğe inananların yer yüzünde pek çok artacağı söylenmiştir. Nitekim Kur'anda İbrahim için şöyle denilmektedir: «Yoksa siz İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve oğulları hakkında «Yahudi idiler yahut hıristiyan idiler mi diyorsunuz?» Bakara, 140.

Putperestlik herkesin kendi vicdanını alâkadar eden zararsız bir inançtan ibaret değildir. Her inanç gibi onun da fert ve cemiyet hayatına tesir eden neticeleri vardır. Bunlar da, hükûmet şeklinde mutlak despotizm, keyfî idare, zulüm ve işkence; fert davranışında ölçüsüz şehvet ve cinayettir. Bu şekilde yaşayanların putları da zalim ve şehvet öncüsü, iğrenç, kabadır. Böyle bir ortamda «Hak ve adalet», diğerkâmlık ve ölçülü yaşayış başarılmaz. Gerçek kıymet: Servet ve kudret, nüfuz; yegâne gâye de yeryüzünde mutlu yaşamaktır. Kısaca **maddeye tapma ve hayvaniyetin hükümranlığı.**

İbrahimin kırmak istediği putlar, şekli ve gülünç görünüşleri altında, çok derin beşerî zaaf ve sapıklıklardı. Bunlar zavallı biçimleri altında tek tek insanların içlerine işlemiş ve onları canavarlaştıran işaretler - hislerdi.

MUSA ÇAĞI :

Bu devir Milattan önce 1600-1200 senelerine raslar. Mezopotamyada Asuriler hakimdirler. Çinde Çeu sülâlesi hüküm sürmektedir. Giritte ikinci medeniyet devri vardır ve Yunanistanda Miken derebeyleri siyasi kudrete sahiptir. Britanya adaları ile Yunanistan arasında ticari münasebetler mevcuttur. Fenikedede Sayda (Sidon) çok zengin ve kudretlidir. Mısırda ikinci Teb sülâlesi hükümrandır. Mısırlıları bu çağda Nil nehrinden Kızıldenize kanal açmışlardır.

Eski Mısırın Oziris dini, mabedlerde tedris olunan, gizli tutulan Tek Tanrılı bir

inançtı. Fakat halk yine, gerçek hakikatlere inanacak yerde bozulmuş sembollere tapıyorlar, yani kısaca haksızlık ve cahillik içinde bulunuyorlardı. Fakat Babil'den bir gömlek farkı ile daha medeni idiler. Oziris inisiyeleri de ancak çok umumi hatları ile hükûmet idaresine tesir edebiliyorlar, ancak kabiliyetli ve çok nadir şahısları yetiştirebiliyorlar, fakat halka tesir edemiyorlardı.

O çağlarda Peygamber Yusuf devrinde Mısırda yerleşmiş olan Yakup oğulları, diğer adıyla İsrail oğulları çok çoğalmışlar bir hayli kudret kazanmışlardı. Onlar o çağda tek Tanrıya inanan İbrahim dinindendiler. Bu inanç onları bir arada tutuyor, birbirlerine yardım ediyorlar, bu yüzden çevreye karşı - hiç olmazsa manen - kuvvet buluyorlardı.

Fakat Mısırın medenî rahat hayatı çöllerin sertliği ve amansızlığı içinde yetişmiş bu kuvvetli kavmi yumuşatmış, bozmaya yüz tutmuştu. İşte bu sıralarda siyasi bir vak'a ve **gelecekteki günlerin bir icabı olarak** şöyle bir hadise vuku buldu: İsrail oğullarının zenginleşip kuvvetlenmesinden korkan Mısırlılar, onlara eziyet etmeye başladılar. Evvelâ onları Mısırda her zaman görülmekte olan güç işlere koştular. Bu büyük onarım faaliyeti olup adet üzere milyonlarca esire, çok güç şartlar altında gördürülürdü. Bu günkü şahane Mısır ehramları ve bir çok eserler bu kabil bir zoraki mesaf'nin neticesidir.

Fakat bu da kâfi gelmedi. O çağlarda vahşet sayılmayan, bir çareye başvurdular: Firavun ebelere, İbrani kadınlardan doğacak erkek çocukları öldürmelerini fakat kızları sağ bırakmalarını emretti. (Fakat ebeler Allahtan korkarlardı ve Mısır kıralının kendilerine emrettiğine göre yapmadılar. Tevrat'ın «Çıkış kitabı.» Bab 1, Ayet 17.) Bunun üzerine Firavun da bütün kavmine «Her doğan erkek çocuğu ırmağa atacaksınız ve her kızı sağ bırakacaksınız.» dedi.

(Devamı var)

Atina Metapsişik Araştırmalar Cemiyeti kanaliyle Kıbrıstaki Rum ve Türk Cemaatına ithaf edilir.

Yazan: Salih ÖGE

Severim zeytini; Barışçı yemiştir...

Zeytin kadar ucuza mal olan bir gıda tanıyan varsa parmağını kaldırsın. Kaç kere saymışımdır; yüz grama otuz taneden fazla girer, otuz tane zeytin otuz tane lokma demektir, yarım ekmekle beraber en ağır işçi mükemmel bir öğün nefis körletir.

Kibir gönül yoktur zeytinde. Kalenderdir, ham ervah değildir, gerçek dervişler gibi pişkin ve mütevekkildir, dindardır ama taasup nedir bilmez. Akşamcıların çilingir sofrasından tutun da, zenginlerin ziyafet masalarına, oruçluların iftar sofralarına, askerlerin kumanya çantalarına kadar her yere girer, herkese sevdirebilir kendini.

Yunan mitolojisinde, islam akidesinde, Hristiyan ve Musevi inancında Zeytin dalı ve Zeytinin soluk yeşil yaprağı daima sulh ve sükûn sembolüdür.

Homeros'dan sonra kadim yunan şiirinin, bilhassa 'Trajedi'nin en klasik ustası Sophokles, Atinanın kuzeyinde bulunan kendi doğduğu Kolonos kasabasını bir eserinde şöyle metheder:

"Kolonos, soluk yapraklı, çocukları besliyen zeytin ağaçları ile ün salmıştır. Zeytin ağacı, iyi öğüt sembolü METİS'in kızı, şehrin koruyucu tanrıçası ATHENA'nın Kolonos'a bir armağanıdır."

İnsanoğlu fakir düşmiye görsün!.. Onu evvelâ elbisesi ve ayakkabıları terk eder, müteakiben dost bildiği akraba, ahbap ve arkadaş dökümü başlar, nihayet yollarda selamlar eksilir, eti kasap dükkânlarında, sıcak yemeği aşçı dükkânlarında seyrederek. Fakat fakiri en son terk eden esmer ekmekle siyah zeytindir.

Sevgilinin kara kara gözlerini Zeytin dururken kömür'e benzeten şairin, âşığın şaşarım zevkine

Kömür... Cansız, ruhsuz, sadece maddeden ibaret bir maden parçası...

Kara gözler öyle mi ya?! Onlardan hayat fışkırır, ruhun bütün mümeyyiz vasıfları o siyah yuvarlakların çemberi içinde toplanmıştır...

Kömür, yanar kül olur... Yanar kül eder. Kara gözler de yakar... Yakar da yakar, ama ne yakıştır... Ah ne tatlı yanıştır o!

Yandığını bilmeden... Canı acımadan yanmak... Yaşıyarak yanmak... Yanarak yaşamak.

Yaa işte böyle güzelim; "Zeytin gözlüm" diye şiirler yazacaktım sana dair. Kusur ettimse affet, olur a insan hali...

Ne diyem!...

Bilmem ki ne diyem...

Yusufum... Yasefim, Josefim...

Meryemim, Eleni'm, Eminem...

Ne diyem?!

Zeytin gibi aziz ol

Başka birşeycik dimem!...

Z
E
Y
T
I
N

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

Geride bıraktığımız ay, her anının dopdolu olması bakımından Cemiyetimizin akışındaki hızı açıkça ortaya koymuştur ●

Bu faaliyet dolu ayın ilk haftası cemiyetimiz için müsbet bir plânlama süreci oldu. Bu devreye rastlayan 11 Şubat 1964 Salı günü akşamı Üstad Mehdi Ruhselman'a hasredilmiş bir sohbet şeklinde geçti. Her dinleyiciye açık olan bu toplantıda T. Parapsikoloji Kurumu başkanı ve eski spritlerden Dr. Feridun Akay, Türkiyenin ilk kadın doktorlarından Nadire Yalın, Üniversitemizin değerli elemanlarından Dr. Muammer Bilge ve Parapsikoloji Kurumu kurucu üyeleri bulunuyordu. Toplantının baş konuşmasını, cemiyetimizin ikinci başkanı Feridun Tepeköy yaparak, büyük üstad Mehdi Ruhselmanın esas şahsiyetini tanıttı. Bu konuşmanın ardından yurdumuzda saydığımız zevat, bu aydınlatmayı kuvvetlendirecek mahiyette hatıralar sundular. Sohbet bittiğinde herkesin karşısında meydana gelen, vazife şümül ve sergisi yönündeki tahrik gözlerden görünüyordu ● Gene aynı hafta içinde, bu konferanslarına aylardan beri sebatla devam eden arkadaşların yetiştirilmesine bir sene evvel biten derslere yer verilmesi ve baştan başlanması karar altına alındı ve 19 Şubat'ta başlayıp her çarşamba devam edecek olan derslerin yönlendirilmesi için E. Arıkdal arkadaşımız vâkilendirildi ● 18 Şubat 1964 Salı günü Akademi'deki şayanı dikkat Medyanamik araştırmalarından yeni dönmüş olan Ergün Arıkdal arkadaşımız «Akıl prensipleri» adıyla, düşünce sisteminin ana prensiplerini ve çalışmasını izah eden bir konferans verdi. Konferansta yine T. Parapsikoloji Cemiyeti Başkanı ve üyeleri, Sayın Dr. Muammer Bilge ve seçkin bir

dinleyici topluluğu hazır bulunuyordu ● Konferansı takip eden, 19 Şubat 1964 Çarşamba günü kararlaştırılan program gereğince spiritiüalizma derslerinin ilki olan «Çeşitli felsefî ekollerin hayat görüşleri» konulu çalışma, yetiştirilmek üzere seçilmiş 13 arkadaşın iştirakiyle başladı ● Gene aynı hafta içinde, derslerin nazari yönü yanında tatbiki yönünü de kuvvetlendirmek gayesi ile Çarşamba akşamları derslerden sonra çeşitli spirit deneyler yapılması kararlaştırıldı ● Bütün bu faaliyetlerin yanısıra, cemiyet faaliyetlerimiz içinde müstesna bir yer işgal eden mecmuamızın hazırlanması da son safhaya girmişti ● Müteakip hafta içinde mecmuanın son hazırlıkları da tamamlandı ve baskıya geçildi. Bu hafta sonunda bizim bu faaliyetimizi dört gözle ve sabırla izleyen okuyucularımızın ihtiyaçlarını cevaplandırmanın sadetiyle Ruh ve Madde'yi piyasaya arz ettik ● 25 Şubat 1964 Salı günü konferans saati, bilhassa genç deneyeller için çok önemli bir konu olan «Obsesyon» mevzuuna hasredilmişti. Gayet sistematik bir tarzda hazırlanmış olan konferansı arkadaşımız Güven Erer'in sunduğu bilgiler ve deneylerin tehlikeli yönlerinden korunma metodları, yalnız deneycilere değil, ister istemez dış âlemle ruhi bir takım irtibatlarımız olduğuna göre, herkes için önemli ve kıymetliydi ● 26 Şubat Çarşamba günü mutad derslere devam edildi ve derslerden sonra çalışmalara renklendiren çeşitli denemeler yapıldı ● Bunun takip eden 3 Mart 1964 Salı günü Ergün Arıkdalın «Ölüm» konulu konferansı vardı. Konferansı «Ölümün esas mânâsı üzerinde durarak çeşitli görüşlerin ölüm izahlarının sak ve doğru yönlerini izah etti ●

RUHI TEMASLARDA ŞÜPHE UNSURLU

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Feridun TEPEKÖY

İhtimaliyet hesaplarına göre, şemasını takdim edeceğimiz âletten, mâna ifade eden bir kelime veya cümlenin (yani, muayyen sayıda harflerden meydana gelmiş ve bu harfler vasıtasıyla mahdut ve muayyen olan mânalı kelimelerden bir veya birkaçının) meydana getirilmesi ihtimaliyeti üzerinde durmanın ve mümkün olduğu nispette bu ihtimaliyet değerini sıfır yapabilmek lâzım geldiğinin lüzumunu daha yukarıda belirtmeğe çalışmıştık.

Ancak bu suretledirki, elde edilecek neticelerin daha müspet ve daha ilmi bir kıymeti olabilir. İşte bu düşünce ile:

a — Şemadaki şekilde görüleceği üzere, döner harf tamburunun motör vasıtasıyla (veya bir saat makinesi vasıtasıyla) döndürülmesi — periyodik bir hareket olmaktan çıkarmak üzere — kaygan ve gevşek bir lâstik transmisyon ipi ile temin edilmeğe çalışılmıştır.

b — Harf tamburunun üzerindeki harfler — gene aynı ihtimaliyet yüzdesi değerinin sıfıra yaklaştırılması gayesiyle — gayrı muntazam aralıklarla ve ayrıca karışık bir vaziyette sıralanmış olmakla yetinilmeyip — işi daha zorlaştırmak için — iki seri halinde tertiplenmiştir.

Böyle bir tertip ile meselâ N harfli bir kelimenin elde edilmesi ihtimaliyeti, minimum hadde indirilmiş olmaktadır. Ya-

pılacak tecrübelerde uygun neticelerin ihtimaliyetini (ki bu ihtimaliyetin matematik olarak ve bütün faktörler hesabı katılarak sıhhatli bir şekilde, tecrübeler başlanmadan evvel tespit edilmiş olması pek faydeli ve hatta lüzumludur; zira bu takdirde ancak mümkün olduğu kadar AYNI ŞARTLAR altında yapılacak serî tecrübelerden elde edilecek neticelerin ilmi bir değeri olacaktır.) Eğer aşacak olursak, bu takdirde hiç değilse, matematik bir kat'iyetle, istek, irade, zekâ ve bilgimizin ötesinden — yani BİZDEN olmayan bir kaynaktan böyle bir neticenin alınması İHTİMALİNİN de varit olabileceği ortaya konmuş olacaktır.

Meselâ, ihtimaliyet nispeti milyonda bir olan böyle bir âlet vasıtasıyla eşit şartlar altında yapılacak yüz tecrübe neticesinde BİR müspet netice (yani mânalı bir kelime veya cümle) alınmış olsa, bu takdirde önceden tayin edilmiş ihtimaliyet sınırının yüz misli üzerine çıkılmış olacaktır ki, bu halin telifi iki şıkta toplanabilir:

1 — Bu takdirde ya ihtimaliyet nispetinin tayininde hata yapılmıştır. O zaman da matematik esaslara şüphe ile bakılması ortaya çıkabilir,

2 — Veya, ruhi bir irtibatın mevcudiyetini kabul etmek icabeder. Bu iki şıkkın dışında yapılacak izahlar bunlar ya-

ında zayıf kalacağından onlar üzerinde burada durmayı lüzumsuz addettik.

Matematik düşünce ve esaslara göre aletin mânâlı bir kelime yazabilmesi ihtimaliyetinin hesabedilmesi işi de zannedildiği kadar basit değildir.

Zira işin içine, gözden kaçırabileceği - bir çok amiller girmektedir.

Meselâ, M adette harf ihtiva eden bir kelimenin yazılması ihtimaliyetinin hesaplanması düşünülse, burada açıkça görülecektir ki, M sayısının çok veya az olacağı, harf tamburunun dönme sür'ati, tambur üzerindeki harflerin adedi, harflerin sıralanış tertibi, harf tamburunun dönme nizamı (veya nizamsızlığı), v.s. gibi nazarda hesaplarımıza tesir edecek amiller olarak karşımıza çıkmaktadır (*)

**

Şemalarını takdim edeceğimiz aletin, hiç bir medyumun vasıtallığına ihtiyaç görmeden kendi kendine çalışarak mesaj-

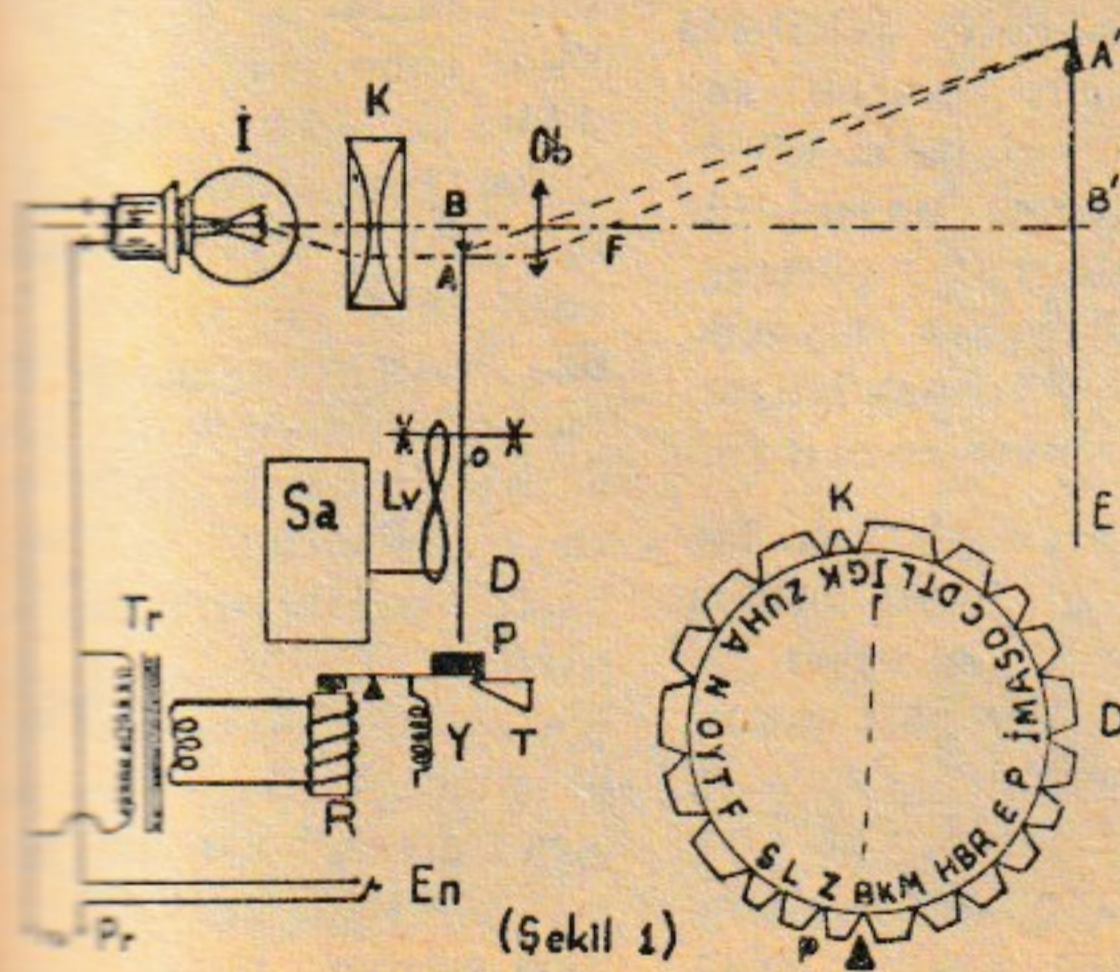
lar nakledebilmesi, hiç şüphe yoktur ki, en ideâl olanı ve şüphe unsurlarını kat'i olarak ortadan kaldıranıdır. Fakat, maa-lesef, beyin ve sinir sistemini mekanizmasına has karakterde ve bu mekanizmanın hassasiyet derecesi ve kıymetinde vazife görece her hangi fizik bir âlet (elektro-nik bir bünye içinde bile düşünülse) imâ-line beşeriyet henüz muvaffak olamamış- dır. Olacağı da şüphelidir.

Aşağıda tetkikinize sunduğumuz basit alet, hakikî üstün kabiliyetlere sahip medyomlara pek mutavazı bir yardımcı olmaktan ve bu arada materyalist dünyasında ruhların varlığı lehinde bazı düşün-celerin ve istifhamların kıvılcımlanıp çengellenmesine zemin hazırlamaktan ibaret küçük vazifesini yerine getirmesi için hazırlanmıştır.

Şemalarını takdim edeceğimiz aletler- den birincisi optik, diğeri ise grafik esa- sına istinaden netice verecek tarzda ter- tiplenmiştir.

Optik esasa göre çalışan ile harflerin yazılması (grafik) esasına göre çalışan her iki alet de aynı prensibe istinad et- mektedir.

(Devamı var)

(Şekil 1)

(Şekil 1) deki şemanın izahı:

- E Beyaz projeksiyon ekranı.
- AB — Kurs üzerindeki obje (harfler)
- ob — Objektif
- K — Kondansatör
- I — Işık kaynağı
- Sa — Saat makinesi
- D — Döner harf tamburu
- P — Elektropalet (Durdurucu)
- B — Elektromıknatıs
- Tr — Transformatör
- En — Entröptör (Devre kesici)
- Pr — Cereyan prizli
- Y — Paletli geri çeken yay
- T — Paletin aşağı düşmesini önleyici
- Lv — Gevşek bağlantılı kaygan lüstik transmişyon ipli (yuvarlak)

Dans eden ve gülen masalar

Okuyucularımızın iyi tanıdığı araştırmacı ve samimi spirit bir dost var:

Ferhan Erkey. Hem dış hekimi, hem de gece gündüz medyomlar ile çalışan, Ankaralıları spirit tezahürlerle yetiştirmeğe uğraşan «YALNIZ» bir kişi «Gördüğünüz gibi» dedi hayıflanarak «tek başıma değilim. Bilen bir dosta çok ihtiyacım var; her şeye yetişemiyorum.»

Eliyle, içinde bulunduğumuz bölmeyi, odayı işaret ederek: «Burası dolar taşar. Su minderleri gerektiren insanlar için burada bulunduruyorum. Meraklı çok fakat idareci çok oluyor. Neşinin tatmin olmadıklarını hiç olmazsa düşüncelerinin değiştiğine kaniim. Birliği kurmak çok zor; bu da bizleri çok yoruyor pek tabii.»

Haklıydı. Müşahede ettiklerimizle doğrulamak lazım sözcükleri. Psikik adavetleri, sempatileri olan yan bir takım kişiler; birini ilk defa görenler hem de.. Üstelik fizik olaylar oluyor bu odalarda. Koskoca yazı masası dönüyor, dikiliyor, vuruyor, teblig veriyor, titliyor, yerde kayıyor.. En iyisi tarafı gülüyor bu masa..

Ankaranın soğuk kışamlarından biri. Gece, saat 8. Ferhan Erkey'in de neyleri için de kullandığı

Spiritizma faaliyetlerinin bir kolu da fizik celselerdir. Eşyanın kendinden hareketi, fantomatik tezahürleri içine alan bu çalışmalar çok ilgi çekmektedir. Bu yazımız Dr. Ferhan Erkey'in Ankaradaki çalışmalarını sizlere duyurmak içindir.

dostluk ve ahenk olan beş altı kişi müşterek bir medyumluk yapıyorlar. Netice müsbet..

Odayı kararttılar. Resim çekebilmek için kırmızı, kuvvetli bir ışık hâkim odaya. Medyonlar masanın etrafına geçtiler. Erkey, kendi konsantrasyon tekniği icabı, dua etti. Eller masada.. Bekliyoruz. Bir varlık, spatyomdan her hangi bir varlık, rica edildi. Sükût.. sükût.. hep bekleyiş ve ümit

LAMIA HANIM

Masa birden yana yattı. İrkildik. Belki de ürperdik. Heyecanlı ve titreyen bir kadın sesi: «— Geldi hissediyorum...» dedi. Sonra birden yan kenarları üzerine dikildi, döndü, sarıldı, tekrar yanlamasına yere devrildi. Öylece kalmış kaldı masa. Doğrultuldu. Eller gene kondu; dua edildi. Bu sefer, ayaklarla işaret veriliyordu. tak tak.. tak.. Erkey'in usulü basit fakat kolaydı. Kendisi sesli olarak alfabe harflerini sayıyor, her darbe bir harfi gösteriyor. Darbeleri bittiği yer bir harfi belirtiyor. Saydığı harfler: L.. A... M... I... A. Masayı hareket ettiren ruh bir kadındı. Biraz kaprisli olsa gerek. İstenilenler hemen yerine getiriyor. Rica ediliyor, lütfen deniyor. Erkey: «— Gülüyor

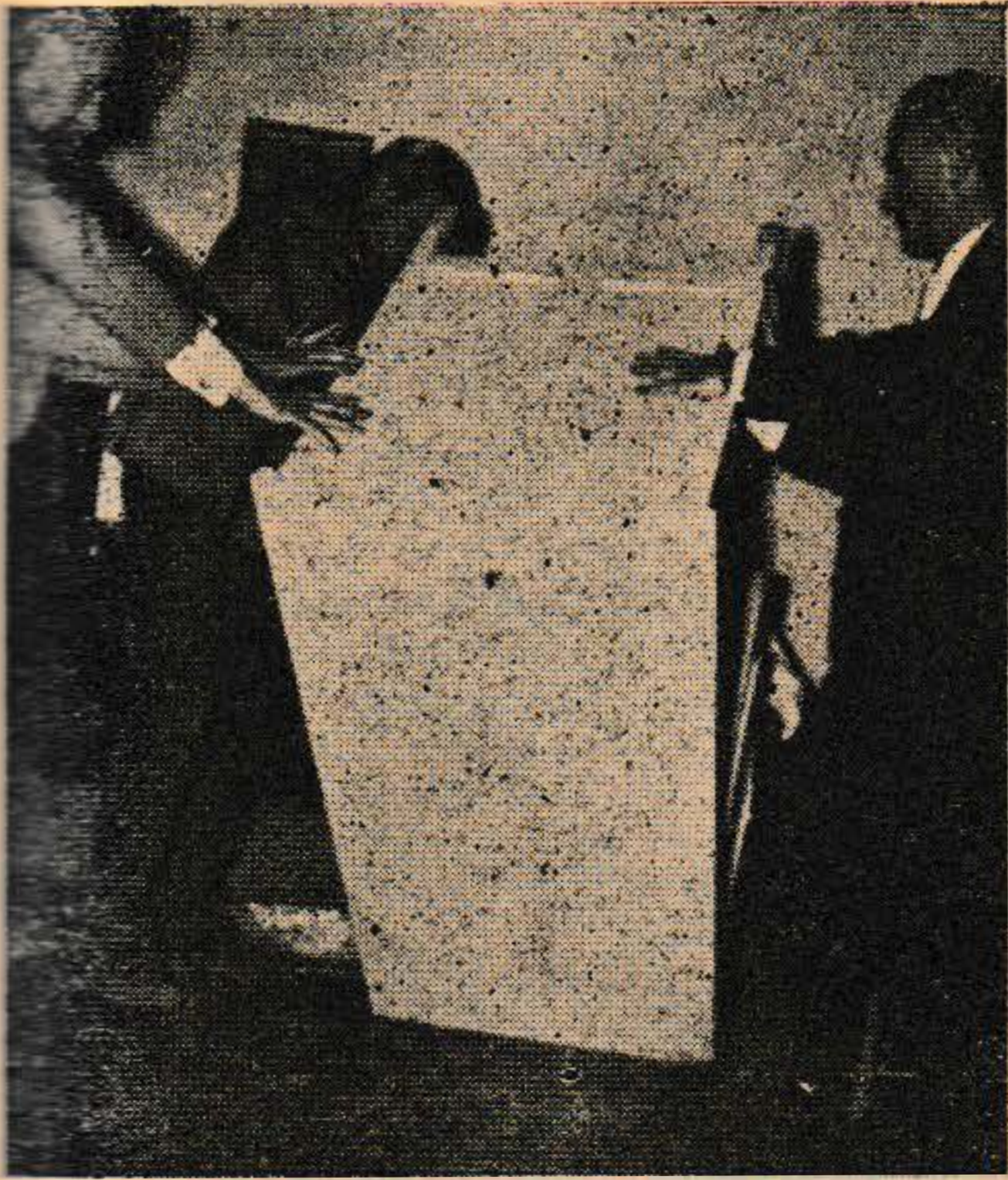
«Ne?» dedi. Masa gülüyor?
«Meremi masaya dokun-
turdum ben de, hayret
kırk kırk gülen birisi gi-
çten içe titriyordu ma-
sa. Bu neş'e çok sürmedi:
masa. o 30-40 kiloluk yazı
masası, birden tahta par-
ke üzerinde dört, beş met-
re kaydı, eller arasından
kaydı gitti. Meraklılar ka-
rışık yanlara, kimseye
sarıpmadı.

LEVİTASYON BİTENİYOR

Masanın tamamen yer-
den kesilmesini rica ettik.
Yine dikildi yanlarına,
sarıldı, bir köşesi üzerine

geldi. Şimdi tek, sivri bir
köşe üzerinde.. Biraz daha
olmadı, olabilirdi, ne çare
ki ahenktar bir topluluk
değil. Psişik kuvvet, gö-
rünmez ekto plazma yeterli
değildi. Tam levitasyon bir
çok kereler olmuş, duvar-
larda sıyrıklar, izler var-
dı.

Tecrübe masası bir
çok hareketler, sallanma-
lar ve yere çarpmalardan
sonra durdu. Lâmia Ha-
nımdan sorulacak sorulara
cevap verip veremeyeceği
soruldu, rica edildi. Masa
tekrar vurmaya başladı;
harfler sür'atle sayılıyor :
E...V...E...T

Tecrübede masanın harekete başladığı an

İşin bir ilgi çekici ta-
rafı ister zihninizden geçi-
rin, ister sesli sorun, ce-
vap alıyorsunuz. Herkes
masanın etrafına birikti,
insicam ve sükûnet kay-
boldu. Sanki karşınızda
bir dostunuz var da, o-
nunla candan ve teklifsiz-
ce konuşuyorsunuz. Biraz
farklı oluyor, tamamen
böyle değilse bile ürküntü
ve acaba'lı bir ruh halile
gene de bir yakınlık duy-
gusu hâkim. Bedenli ile
bedensizin dertleşmesi, a-
kıl danışması.

Sorular çeşitliydi: İş,
mektep, hastalık, seyahat,
sevgi, meslek ve para hak-
kında... cevap kısa oluyor.
Kimi seviniyor, kimi dü-
şünüyor, kimi de yeni ye-
ni hayaller içine, ümit ka-
pılarına dalıyor. Çoğunda
olumlu izlenimler gördüm:

EVET, SABİR EDİN, KI- SA ZAMAN SONRA....

Kendim de sordum, tered-
düt ettiğim bir konuydu
bu. Hem birşeyler öğre-
necek, hem de neticenin
bizzat tahkikini yapmış o-
lacaktım. Cevap: HAYIR
Bir müddet sonra, netice
aynen öyle oldu. Yukarı
âlemler, her türlü aracı
kullanarak, biz insanlara
daima yardım ediyorlar.
Çevrenin seviyesine göre
bilgi veriliyor; onların en
çok istedikleri şeyleri su-
narak adım adım, daha
geniş bir anlayışa doğru
götürüyorlar.

SPİRİTİZMA

DERSLERİ

TELESTEZİK SÜJE ve MEDYOMLAR :

«Her ne kadar her insan kendini teşkil eden unsurlardan dolayı, «MADDE ve RUH» ve potansiyel (MEKNİ) olarak, bütün psişik kabiliyetlere sahipse de, bazı kimselerde bu kabiliyetler daha aşikârdır. Bu keyfi olarak değil, onların kendi yüksek gayeleri nisbetinde artan «RÜHSAL YAYINLAMALARINA» bağlı olan fizyolojik durumlardan dolayıdır. Bu yüzdendir ki, münevver çevrelerde olduğu gibi bilgisiz, cahil çevrelerde de mükemmel süjeler bulunabilir. Bu kimseler bazı belirtilere sahiptirler. Bu belirtiler uzun müşahedeler neticesinde elde edilmiş, tecrübeye müstenit reel bilgilerdir.»

1 — Ekserisi kötü bir hâdisenin yaklaşmasıyla sıkıntılı bir intiba duyarlar.

2 — Hakiki veya sembolik haber verici rüyalar görürler.

3 — Telepatik görüşlerle meydana gelen önsezilere sahiptirler; ayrıca manetik paslara aşırı derecede hassastırlar.

4 — Edebiyat ve san'ata kabiliyetle-

ri fazladır. Tabii uyurgezer durumlar da gösterirler.

5 — Bu kimseler diğerlerinin görüp duymadıklarını duyan ve gören aşırı hassas kimselerdir.

6 — Etraflarında ani ve canlı sempati ve antipatiler duyarlar.

7 — Beraberce yürüdüğü bir kimsenin ancak bir tarafında yürüyebilen; başı kuzeye doğru olduğu zaman iyi uyuyan kimselerdir.

8 — Kendisinde bakır ve diğer maddenlerin teması nahos tesirler doğurur ve ipeğe dokunamazlar.

Yukardaki kısa fikirlerle, biz, bir kimsenin medyom veya daha iyisi hassas bir süje olup olmadığını anlayabiliriz. Fakat gene de en iyi belirti, tecrübe yapmaktır.

Bir seneye yakın bir zamandanberi, sabırla, bu dersleri takibeden okuyucularımızı, mümkün olduğu kadar, tek başlarına tecrübe yapabilecek bilgiyle techiz etmek gayesini izlediğimizden, yazılarımıza, artık metodları sunmakla devam edebiliriz. Az kimselerle ve büyük bilgi

...den yapılması mümkün olan ve ... cari parapsikolojinin daha ziyade ... ettiği telepatiyle ilk deneylere gi- ... biliriz.

TELEPATİ :

Telepatiyi Lhomme'un ağzından şöy- ... tarif edebiliriz: «Kendisinde bir içgü- ... (ilea), bir imaj, bir koku ve hazan da ... hâlinde olan bir fikri alma kabili- ... dir. Bu kabiliyet bulunan kimseye de

TELEPAT SÜJE denir.»

Telepati akıl sahasındaki birçok psi- ... ve spirit (veya metapsişik) hâdisele- ... esaslı olmasından dolayı önemlidir. ... telepatik olayları meydana getirmek i- ... düşünce neşretmekle vazifeli bir ... senin yardımı lâzımdır. Bu kimseye ... VERİCİ (Agent) denir. Süje ise ALICI ... (Reipient) ismini alır.

Telepatik bir emrin nasıl yaptırılma- ... mümkün olur?

SÜJELER YÖNÜNDEN :

1 — Süje tamamen pasif kalmalı ve ... türlü musallat fikri zihninden kov- ... ildir. Başka bir deyimle düşüncelerini ... ırmalı ve düğümlenmiş bir içgüdü- ... ı onu hareket ettirmesini, ilerletmesi- ... yazdırmasını kendi etrafında döndür- ... mesini, beklemelidir. Kısaca telepatik ... irlere kendini terketmek...

2 — Dikkati, zihninden emirler ge- ... cecek olan vericiye doğru yönelmiş, onu ... hareket ettirecek asabi itmelerin fazla a- ... ın direnme ile karşılaşmaması için vü- ... ünü serbest bırakmalı, ve ayaklarına ... ı fazla yüklemekten ümit içinde bekleme- ... ildir.

3 — Zihninde, aynı zamanda, birçok ... ır belirirse aralarında birisinin diğere- ... line galip gelebilmesi için onun kuv- ... lenmesini beklemelidir (En kuvvetli ... ı almalıdır).

VERİCİLER YÖNÜNDEN :

1 — Tahakkuk ettirilecek emri zih- ... ı iyi canlandırıp onu çeşitli parçalara ... ırarak neşretmelidir.

2 — Süjeyi çıplak bileğinden tutma- ... ıdır.

3 — Düşüncesini emrin ilk kısmı ü- ... zerine kuvvetle teksif etmeli; buna te- ... kabül eden hareketi kendisinin tekrarla- ... ması gerekir.

(Meselâ: Süjeyi ilerletmek için, ve- ... rici vücudunu öne doğru eğmeli, sağ a- ... yağını kaldırdığını kuvvetle düşünmeli- ... dir.)

4 — Bu ilk hareketin yapılmasını ... beklemelidir.

5 — İlk emir yapıldıktan sonra alı- ... nacak istikameti göstererek yürümeyi ... düşünmeli. Böylece tedricen aşağıdaki ... şekilde parçalara ayrılan emirleri yaptı- ... rabilirsiniz.

(Vücudu öne doğru eğin, önünüze ... doğru ilerleyin, sağa dönün, ilerleyin, ... durun, sağ elinizi kaldırın, askıdaki şap- ... kayı alın.)

6 — Eksersizleri değiştirin.

7 — İlk çalışma celsesinde ceise i- ... darecisi en baştan itibaren, en iyi süje- ... leri seçmek üzere telepatik emirleri ve- ... recektir.

(Devamı var)

Metabiyoloji

İläere - İnsan - Cemiyet

Hayat - Ölüm - ve Ötesi

Yazan: Dr. Muammer Bilge

Satış yeri: İkbal Kitabevi - İstanbul

Fiatı : TL. 20.—

Hayatın ve ölümün izabını

bu kitapta bulacaksınız..

Hayat Uzatılabilir mi?

Yazan: Dr. Ata ATALAY

20 Şubat günü, Hürriyet gazetesinde, bu gazete yazarı bay Ü. Deniz'in Romanyanın Bükreş şehrinde Anna Aslan ismindeki bir bayan doktorla yaptığı ve yayınlayacağı mülakat haberini okumuştum.

Dr. Anna Aslan ve arkadaşlarının uzun senelerdir çalışmaları sonucu, insan doku ve damar hücrelerine yeniden canlılık ve faaliyet kazandıran bir ilâç bulduklarını evvelce işitmiş ve hakkında tatminkâr olmamakla beraber biraz malûmat edinmiştim. Bu ilâç kısaca H3 formülü ile gösterilmektedir. Bir çok hastalıklarda kullanılırken elde edilen faydaları ve bilhassa yaşlanma ile yıpranan organizmada husule gelen bedenî ve ruhî potansiyel kaybını giderdiğini, yaşlı kimselere kazandırdığı bu yeni zindelik ve kuvvet yüzünden bir gençlik ik-siri gibi nam saldığını duymuştum.

Yaz, Kış ve Baharlarında, gece ve gündüzünde velhasıl her anında ayrı bir güzellik bulunan, içinde yaşadığımız şu madde ve ihtiraslar âlemi dünyamızda, bilhassa maddeye gerektiğinden fazla değer veren, şahsi ve hissi bağlarla hayata sıkı sıkıya kenetlenmiş kimselerde

daha fazla görüldüğü üzere, hemen herkes muhakkak ki biraz daha geç ölmesini, yaşlılığın ve marizliğin başkalarının yar-

~~~~~  
İnsanoğlu yeryüzünde mutlu ve uzun yaşamak istiyor.. Bu arzuda ölüm ötesini, yeniden doğuşu ve tekâmülü bilmeyişin payını hangimiz inkâr edebilir?

~~~~~  
dımlarına ihtiyaç gösteren zavallı ve perişan durumuna düşmeden yaşamasını ve öyle ölmesini diler. Bütün bu düşünceler, her çağda insanı ,kendisine bu pürüzsüz uzun ömrü sağlayacak vasıtalara bağ vurmaya sevk etmiştir. Sihir, büyü, efsun ve bunlarla takviye edilmiş otlar ve menkullarla ilkel devirlerini atlatan didinmeler, zaman zaman tıbbi sahada da Woronof gençlik aşısı, testis grefleri gibi çarelere kadar yükselmiş ve fakat bugünedek kati bir sonuca varılamamıştır. Bir yönden kanser, tüberküloz, kalp, damar ve diğer hastalıklar, iş ve trafik kazaları, toplumun ve medeni yaşayışın sınırları ve bedeni yıpratıcı icapları, içki, kumar, sefahatlar, cinayetler, harpler gibi er-

ken ölümleri doğuran sebeplerle insan ömrü kısaltılırken, öte yandan da doktorluğun her şubesinde gelişen teşhis ve tedavi, salgın ve bulaşıcı afetlerle mücadelenin başarılı sonuçları ve nihayet antibiyotiklerin her sahada imdada yetişmesi gibi faktörlerle düne nazaran daha çok silahlanmış olan asrımızda insanın ömrü muhakkak ki daha az pürüzlü ve daha uzun seyretmektedir.

Fakat acaba bütün bunlar birer icabat değil midir?..

Neo-spritik düşüncelerimize göre Kâinat ve bu arada binbir ihtiras ve maddeler âlemi dünyamız, ruhların tekâmülü için bir epröv, bir tecrübe sahasıdır. Her enkarnasyonumuzdaki hayatımızda geçen davranışlarımızdan, tekâmülümüz için noksan kalan taraflarını tamamlamak üzere yeniden dünyaya gelişlere (Reenkarnasyonlara) mecbur olmaktadır. Her yeni gelişimizde de ölüşümüzden (Dezenkarne oluşumuzdan), maddeler âlemine yeniden inişimize kadar geçen öteki dünya (Spat-yom) hayatımızda bir evvelki dünya hayatımızın blançosunu yapmakta, ne kazanıp ne kayıp ettiği -

mini görmekte ve tekâmülümüzde noksan kalan tarafların telafisini sağlayan yeni dünya hayatımızın planı (Karma'sı) nı yapmaktayız.

O halde bu açıklamadan da anlaşılacağı üzere dünyada yapacağımız işler tarafımızdan tahakkük ettirildiği ana kadar yaşamamız bir icabattır. Bu an geldi mi artık bizim bu dünyayı terk etmeliğimiz gerekir.

Bu sebeple son dünya hayatımızın blançosunu serbest şuurumuzla yeni den muhakeme ederek bir hükme bağlayabilmeliğimiz için bu dünya mektebini muvakkat bir zaman için bırakmalıyız gerekir. Böylece bu geliş ve gelişler ardı ardına tekrarlar durur.

O halde ömrü kısaltır gibi görünen hadiseler kadar, ömrü uzatır görünen tabii, ailevi - irsî - veya sosyal ve düzenli yaşayış tarzı gibi sebepler şahsın planında olduğu için karşısına çıkarılmıştır. Yoksa her hangi bir kısaltıcı veya uzatıcı müdahaleleri ve değişiklikleri yapmak hiç bir kula nasip olmayacaktır. Ancak şu var ki: Biz yalnız başımıza dünyada yaşamıyoruz. Aile, toplum, millet ve dünyada diğer millet fertleri ile, alt-üst-sağ-sol velhasıl her taraftan bağlantı ve münasebet kurmuşuzdur. Buna tekâmülümüz yönünden mecburuz. Yani Karmamızda muayyen yaşa kadar öm-

rümüz olduğu halde, temas ve bağlantı kurduğumuz şahısların tekâmülleri gerektiriyorsa, bizim yaptığımız bu plânda, Üstün Varlıkların tasvibi ile uzatıcı bir değişiklik yapılabileceği de muhakkaktır. Bu sebeple insan ömrünü

uzatmaya çalışanlar muvaffak oluyor görülürse, bu Üstün Planların muvaffakati ile ve o kimsenin, temasta bulunduğu şahısların ve bu arada tabii kendisinin tekâmülüne yardım edici yeni bir vazife almış olmalarındandır.

Saadeti Uzun Sürmedi

Kız kardeşim Katerina ölünce 3 yaşındaki küçük kızını himayeme almam icabetti.

Küçük Gulia 8 yaşına bastığı sıralarda evvelce annesini hiç anmazken birden bire ondan bahsetmeğe, onu tanımağı çok arzu ettiğini ve özlediğini söylemeğe başladı. Sonraları annesi olduğunu tahmin ettiği bir kadını sık sık rüyasında gördüğünü anlatmaya başladı.

Bir gün ev halkı holde oturuyorduk; Küçük Gulia birden "İşte, annem geliyor!" diye haykırdı ve sevinçle ileri atıldı salona koştu, kolları açık adeta görünmeyen birini kucaklıyordu, alnından öpülüyormuş gibi başı yukarı kalkıktı, sonra salondaki koltuğun birine oturdu sanki dikkatle bir şeyler dinliyordu...

O günden sonra aynı olay salonun aynı yerinde sık sık tekeretmeğe başladı. Gulia'ya bunun bir hayal olduğunu, annesinin gelececeğini ona izah etmeye çalıştım. Ben ona bu telkinleri yaptığım günlerden sonra Gulia, annesini görmeğe devam etti, ve ondan naklen ailemiz için çok enteresan ve derin nasihatleri, tavsiyeleri bize nakletmeğe başladı. Söylediği şeyler bir çocuk havsalasının alamıyacağı şeylerdi. Aynı zamanda kendisinin daha doğmadan evvel ailede cereyan etmiş olan olaylar hakkında bize sualler de soruyordu; bunları da annesinden duyduğunu söylüyordu.

Küçük kız, annesinden duyduğu ve ailemizde vukua gelecek bazı olayları da söylemeğe başladı, ve bu olaylar peş peşine tevakuf etmeğe başlayınca, artık bende, yavaş yavaş, kızın, hakikaten annesini görmekte olduğunu inanmağa başladım. Fakat korkum ve heyecanım son haddini bulmuştu.

Bir gün Gulia annesinin bana söylemsini istediği şu sözlerini söyledi — "Sana olduğu gibi teyzene de gözükebilirdim, fakat o beni görünce sinir krizleri geçireceğini biliyorum, onun için yalnız seninle temas kurabiliyorum, çünkü çocuklar bu gibi olaylara karşı büyüklere nazaran daha cesurdurlar..."

Bir gün geldi ki Gulia bana "Artık annemi bir daha görmeyeceğim, onunla vedalaştık" dedi. "Fakat, ömrümün çok mühim bir anında tekrar geleceğini bana vadetti" dedi.

Aradan on sene geçti, Guliya genç bir adamla evlendi ve çok mes'ut oldu. Fakat saadeti uzun sürmedi bir kaç sene sonra bir üşütme neticesi tüberküloz oldu, hastalığı uzun sürdü, ve iyileşemedi, ve öldü. Ölüm anında gözleri bir an sevinçle parladı ve "Sen misin annel" diye hafifçe haykırdı ve dudaklarında hafif bir tebessümle son nefesini verdi.

YAŞAYAN ÖLÜLER (Zombiler)

(Geçen sayıdan devam)

Vudu inancına sahip Haitililer için bir insanın zombileştirilmesi hiç de hayret uyandırıcı bir olay değildir. Onlara göre günlük bir hayatın her safhası dinî ya da sihrî bir manâ taşır. Her muvaffakiyet, her mağlubiyet, her hastalık ruhların eseridir. Afrikanın animist dinlerinin mirascısı olan zenciler her fizik hadisenin mukaddes kuvvetlerin eseri olduğuna inanırlar. Meselâ bir oduncu bir ağacı kesmeden önce orda yaşayan ruha haber vermek için ağacın gövdesine bir kaç defa vurur.

Böylece günlük hayatın her safhası için bu kuvvetlere müracaat tabii sayılmaktadır. Çünkü onlarca tanrılar, uzak alemlerde yaşayan mücerred varlıklar değildirler. Daima hayatımıza karışan, bizlerle alâkalanan kuvvetlerdir. Bunlardan her biri ne tamamiyle iyi ne de tamamiyle fenadırlar. Aslında bunlara tapılmaz; fakat onlar dost olarak hissedilir; bazan da korkulur. Bu varlıklar onlarla senli benlidir; bazan da şakalaşır. İnsanlara rüyalarında görünürler, ayinler arasında - transa girerler - irtibat kurarlar.

Bu ayinlerde kurban olarak (eskiden insan kesilirdi; insanın adı da «boynuzsuz teke» idi) hayvanlar boğazlanır. Dans edilir. Müzik ve ritm çağırılacak ruha göre değişiktir. Biri transa girince ruh için «atına bindi» denir. Eğer ruh (Damballah) ise, medyom yılan gibi yerde kıvrılır; eğer su ilâhı Agoué ise medyom bir iskemleye oturur ve kürek çeker gibi hareketler yapar.

Bu anda medyom ruhun kendisi imiş gibidir. Nasihatler, emirler, gelecekte haber verir; şifa celseleri yapabilir; yani hastalar iyileşir. İrtibat kesildikten sonra süje bir şeyi hatırlamaz.

Geçen sayımızda sizlere Haitide yapılan büyülerden ve (Zombiler) den bahsetmiştik.

Acaba bunun gibi «acaip» hâdiseler bizlere ne anlatmağa çalışıyorlar?

Eskiden İstanbulda zenciler senede bir defa toplanıp böyle ayinler yaparlardı. «Babası tutmuş arap» tabiri bu ayinlerden kalmadır. Yapılan dansın sonucunda irtibatlar kurulur ve Haitililerin Damballah ve Agoué'si yerine «Yavru bey» ile «Rüküs Hanım» gelirlerdi. Bu ayinlere beyazlar yani biz

Türklerden kimseler de karışırdı..

Dikkat edilirse bunlar Haitililer değil, Osmanlı İmparatorluğunun Müslüman tab'alı şahısları idi. Şu halde aynı ruhi seviyede bulunan insanların birbirine benzer inançlar içinde bulunmaları ne kadar tabii ise bu şahısların kuracakları irtibatların çeşit ve kalitesi de o derece bir ve aynidir. Spiritizma ile meşgul olanlara ekseri şöyle bir itiraz yapılır: «Sizler bir daha tekrarlanamayacak tecrübeler yapıyorsunuz; böyle bir şeyin ilmi yapılamaz. Zira ilimde olaylar aynı şartlar altında tekrarlanıyorsa kanunları bulunabilir ve ilmi sayılır.»

Yukarda yazdığımız birbirinden ayrı yer ve zamanlardaki müşahedeler bu sözde alimane itirazı çürütür kanaatındayız.

Bunları toplu bir görüşle açıklamaya çalışırsak şöyle bir netice ile karşılaşırız: Yukardan beri anlatageldiğimiz hadiselere vasıta olan şahıslar iptidai, fikrî seviyeleri basit; bu olayların cereyan ettiği çevreler kezâ basittir. Bu yüzden de tenkitçi bir görüşe sahip olan kimseler çoğu zaman niçin kendilerinin başına böyle bir hadise gelmediğini sorar dururlar.

Yeryüzünde çeşitli fikrî ve ahlâki seviyede insan bulunduğu besbellidir. Peki bu adamlar ölünce hepsi birden hep bir çeşit birbirine benzer bir hayat mı yaşıyorlar? Hemen akıllaniverip her şe-

ni öğreniyorlar mı? Hatalarını hemen düzeltiyorlar mı?

Buna verilecek cevap müsbet olamaz. Şu halde bedensiz varlıklar çeşit çeşit plânlarda yaşamaktadırlar. Basit ve iptidai olanlar maddi tesirlerden, itiyatlarından, kısaca dünyadan kolay kolay ayrılmazlar.

İşte bunlar, yer yüzünde seviyeleri kendilerine yakın yaşayanlarla, bedenlerle irtibat kurmaya çalışırlar. Biz buna (obsesyon) hadisesi diyoruz. Bu varlıklar tabir caizse, yer yüzünde yaşayanlarla, içli dışlı olabilirler. Onların itimatlarını kazanmak için - kendileri bedenlilere göre daha seyyal; binaenaleyh biraz daha şümüllü bir yaşayışa sahip olduklarından - onlara istikbalden haber verirler; bazı telekinetik hadiseleri meydana getirebilirler. Aporlar (yani ani esya belirmeleri; telepati = karşısındakinin düşüncesini okuma v.s.

Böylece her iki gurup canlı da, - bedenli ve bedensiz - karşılıklı bir yardımlaşma içindedirler. Üstün plânlar her iki tarafın da menfaatine - yani tekâmüle - müsait oldukça böyle irtibatlara müsaade eder.

Bütün Haiti adası halkı oldum olası «Vudu» ya sadık olsun veya olmasın sihirine inanır; sihirden korkar veya sihir yapar. Haitide seyahat eden yabancılar adanın büyüye çok uygun bir «havası» olduğunda mütteliktedirler. Yer yüzünde çeşitli tekâmül ortamları vardır. Bu aynı tekâmül seviyesinde bulunan şahısların müştereken tabi olduğu tesirler, ruhî atmosferdir.

Bugün Haiti'de dünyada eşi bulunmayan bir diktatörlük idaresi mevcuttur. Hükûmet başkanı Dr. Pierre Duvalier korkunç bir adamdır. Onu **Baron Samedi** ile mukayese ediyorlar. (Tonton Makut) = Kara koncolos, gulyabani adını verdiği binlerce hususi polis, kanunlar olarak adaya dehşet saçmaktadır. Bunlar sorgusuz sualsiz haraç alır, insan öldürürler. Dr. Duvalier insafsızca bütün siyasi muarızlarını öldürtmüş, uzak-

Bir vudu ayini sırasında merasimi idare edenle transa geçen şahıs elele tutuşarak ters dönmeye başlarlar.

laştırmış, yok etmiştir. Kendisi bakanlar kurulu toplantılarına tabanca ile gelmekte, onlar konuşurken gazete okumakta, sonra da bir el hareketi ile onları kovmaktadır.

Yirminci asrın ikinci yarısında şahidi olduğumuz bu manzara bize şu gerçeği ifade etmektedir: Normal bir Haitili zenci ile bir Zombi arasında büyük bir fark yoktur. Ölüme kadar giden bir letarji sonunda şahsiyetin kaybolması ve neticede sihirbazın emirlerine - kuvvetli hipnotik tesirlerle - körü körüne itaat demek olan zombilik tarifine göre bütün Haiti bir zombiden başka nedir ki? Bu itibarla Dr. Duvalier Baron Samedi lakabını hakkıyla kazanmıştır.

Elbette bir gün bu karanlık obsesyonundan kurtulmak mukadderdir. Yeter ki zombiler de kendilerinin de bir insan olduğu, ve «sihirbazın» emirlerini değil de kendi istediklerini yapabilecekleri kanaati meydana gelsin..

YÜKSEK

idareci Mekanizma

(Geçen sayıdan devam)

Ergün ARIKDAL

RUHİ TEKÂMÜL :

Az önce söz konusu olan maddi yükselmeden ayrılarak, ruhi tekâmüle nazarlarımızı tevcih edelim. Spiritüalist metod ve araştırmalarla yapılan ilmi çalışmalar sonucu olarak, şunu öğrenmiş bulunuyoruz ki, canlının görünen varlığı sadece muayyen bir şekil ve kapasiteden ibaret olan beden değildir. Onu tesiri altında tutan, kullanan ve ona gerçek canlılık sıfatını veren, RUH ismini verdiğimiz ayrı bir HUSUSİYETİN, CEVHERİN, ORJİNAL ÖZ'ün mevcut olduğunu da biliyoruz.

Var oluşundan itibaren mükemmel olan ruhun madde bilgisinden yana cahilliği, onu reenkarnasyon kanununa uymağa mecbur kılmıştır. Tekrar tekrar çeşitli maddi vasatlar içine girerek ve geçici bir süre onların tesirlerine tabi olarak bilgi ve görgüsünü artırmak kaderinde olan ASLİ CEVHER (RUH) nebat, hayvan ve insan safhalarından nasibini almaktadır. Bu hale göre daima daha büyük imkânları olan maddi vasatlar arasında seyahat etmektedir.

Varlıklar sürekli tekâmül halindedirler. Kâinatın her noktasında kaynaşan ve ekmel olmak cehtinde bulunan varlıklar mevcuttur. Her nokta ayrı bir tekâmül ortamı, orada enkarne olmuş ruhlar da ayrı ayrı bir olgunluktadır demektir. Kısaca her buutta, o buutla ahenk kurabilen varlıklar bulunabilir. Görülüyor ki, ister istemez, «bir kademeleşme» ve hiyerarşik bir dizi modeli karşımıza çıkmaktadır. Bu model hem maddi vasatlar

yönünden ve hem de bu vasatlarda enkarne ruhlar yönünden önemi haizdir. Her vasat kendine has bir tekâmülün tesirlerini taşır ve onları neşreder.

RUHİ PLÂN :

Nasıl yeryüzünde, cemiyet düzeni içinde, bir kademeleşme, hiyerarşik bir dizi, birbirinden tefrik edilmiş zihinler, melekeler, bilgiler, mizaçlar mevcutsa, ruhlar da kâinat içerisinde bu tarzda kademelere ayrılırlar. Yani onların kâinat içerisindeki yerleri tuttukları mekân ancak kendilerinde bulunan kemâl, olgunluk, yükseklik ve bilgi hamulesiyle ilgilidir. Öyle ki, birbirine yakın bilgi hamulesine sahip olan varlıkların bir arada bulunuşları, birbirleriyle koordine tarzda çalışmaları ve muayyen bir tesir sahası içinde olmaları, bize «RUHİ PLÂN» hakkında kabaca bilgi verebilir.

Ruhi plânın üniteleri, tekâmül bakımından azçok birbirine yakın ve fonksiyon bakımından azçok aynı tesirleri haizdirler.

Ruhi plânların, genel tekâmül dizisine uygun olarak, alt ve üst olmak üzere dizildiklerini görüyoruz. Tesir almak ve vermek veya nakline tavassut etmek şeklinde anlaşılması daha uygun olan bu kademeleniş tarzında, birçoklarının sandığı gibi, gerilik, süflilik, iptidailik söz konusu değildir. Her varlık veya varlıklar zümresi ancak belirli bir vazifenin ifası ile yükümlü ve kendi yerinde değere sahiptir. Bizlerin değer ölçülerimiz hakikati ifade etmekten çok uzaktır.

Fakat, konuyu daha açık hale getirmek istersek, şunu söyleyebiliriz:

Tekâmül sonsuz değişiklikler arz eder. Her basamak, kademe, bir alt basamağın daha şümüllü ve kudretlidir. Yani her birinin iktisap ettiği liyakat derecesi, vazifesi farklıdır. Öyleyse, her bir petek, meselâ (A) varlığı, çeşitli yollarla bilgi edinerek (reenkarnasyon, diğer dünyalarda yaşamak, spatyom açık bilimler v.s.) tedricen tekâmül edecektir. Onların ruhi melekeleri ceste ceste üst üste bir peteğe başlayacaktır: bu, melekelerin tekâmül ve kudret kazanmasını dolayısıyla insan kudret ve şuur sahasının genişletilmesini temin edecektir. Her üst üste bir peteğin varlığı, kendi öz şuurunda aydınlanma ile müterafık olarak «tasarruf» etme hakkını da doğuracaktır. Ruhun kendinde olan bu aydınlanması, şuurun genişlik kazanması daha yüksek bir idareye ulaştırır. Bir bakıma, varlık, yavaş yavaş «kendini aşmağa» başlar. Hamlelerin şuur tesirleri ve bilgisi, önünde bulunan «kendi setinin» de üstüne çıkar.

İnsanlardaki, bizatihî, irfan ve kemâl sahibi olma hâline biz, kendi kendini aşma kendi engelleri üzerinden sıçrama da söyleyebiliriz. Nedir kendi kendini aşma o hâline?

Enerjinin ve dinamik faaliyetin ruhi bir anlam olarak - dış âleme, idareye tevcih ve tesbit edilmesidir. Bu, ruhsal kuvvet ve daimi hareket hâlinde olan iç faaliyetin dışarda birikmesi demektir. Bu duruma gelmiş bir z varlığı kabul edelim: O ruhsal enerjisini ve dinamik faaliyetini kendisi için kullanmıyor. Nefsi için sarfetmiyor, esas olarak, ruhsal kuvveti kendisinden dışarda olan varlıkların sisteminin her hangi bir bölümünde kullanıyor. Orada kullanıyor. Tевcih ve tesbit edilmiş güç - maddî ve manevî - orada.. Z varlığı tipinde olanların, ruhsal kuvveti hakkında birşey söyleyemeyiz. Fakat, biz model olarak bu varlıkların bir peteğe benzetebiliriz.

PETEK VE PETEKLER :

Her petek kendi içersinde bir değe-

re sahiptir. Fakat kıymetini meydana getiren, diğer peteklerle birleşmesidir. Yani bir peteğin her bir kenarı, aynı zamanda, diğer peteklerin birer kenarıdır. Tekbaşına kendisi bir petek olamaz. Mutlaka etrafında diğer peteklerin de bulunması lâzımdır. Kendi çeperleri (dış kenar ve yüzeyleri), duvarları lâzımdır. Onları çektiğimiz zaman ortada petek yoktur artık... Kendini aşmış varlıkların durumu da böyledir. Onlar adeta bir petek tarafından birleşirler. Bu petekler artık **DİNAMİK HALKALAR** ismiyle anılmaya lâyıktır. Saf faaliyet onların asli meşgaleleridir. Petek olarak faaliyet gösterebilmek için, kaynaşmak, erimek gerekir: Tekâmül vetireleriyle belirli seviyelere gelmiş varlıklar, kendi aralarında, kendilerini terkeder ve şahsiyet ile benlik idrâkini yitirirler. Bu demektir ki, birbirlerinin duvarı olmaktadırlar. Nihayet, bunlar, bakan ve baktığını gören, baktığı yeri ışıklandıran bir ve tek göz hâline geliyorlar.

PETEK GÖZ :

Bir göz binlerce, milyonlarca çeşitli hücrelerden meydana gelmiştir; her hücrenin kendine has fevkalâde yüksek fonksiyonları vardır. Ve herbirinin yeri ayrıdır. Ve bu göz kendine ait olan bütün alanı gözler ve ayrıca kendisinden yayınlanan ruhi enerjiyi kendi alanında teksif ederek, orayı aydınlatır. Yani bu varlıklar, artık, kâinat içersinde kendisinden daha alt kademe de bulunan - süflî değil - sistemleri müşahede etmek, onlara enerji vermek, onları sevk ve idare etmek durumuna gelmiş olurlar. Şüphesiz bu hâl de kademeli olmaktadır. Her göz (kendini aşmış varlık), petek (varlıklar yekûnu) ancak kâinatın, her hangi bir sisteminin buutunun muayyen bir bölgesine kendini teksif etmiş ve sadece o bölgenin işleriyle meşguldür. Fakat, bununla beraber, koordine bir şekilde bağlı bulunduğu milyarlarca varlıklar veya sistemler mevcut; bu da ayrı bir husustur.

(Devamı var)

İLMİ GERÇEKLER

(Geçen sayıdan devam)

Yazan : Çetin SALKÖK

Termodinamik'te ikinci olarak karşımıza çıkan prensibin-ki fizikte «Termodinamiğin birinci prensibi diye adlandırılır- fizik ifadesi şudur:

«Her kapalı sistem için, sistemin enerjisi ismi verilen bir ve yalnız bir hal fonksiyonu vardır. Bu fonksiyon sistemin potansielinin, kinetik enerjisinin ve iç enerjisinin toplamıdır.»

Daha şumullü bir ifade ile: «Kâinata her kapalı sistemin enerjisi sabittir ve ihtiva ettiği elemanların enerjileri toplamı ile sistemin dahil olduğu kanunlar gurubunun o sisteme vermiş olduğu imkânların bir muhassasasıdır.» Veya:

«Kâinata hiç bir enerji kaybolmaz fakat ancak şekil değiştirir.»

Buradaki «kapalı sistem» ifadesi üzerinde biraz düşünelim; Fizik bu terimi dışla hiçbir enerji alışverişi olmayan veya dışla enerji alışverişi olmasına rağmen, bu alışverişin birbirini karşılama neticesinde, dıştan yapılan bir müşahedede daima toplam enerjisi sabit olarak görünen sistemler için kullanılmaktadır. Bizim burada mütaleasını yapacağımız sistemler de bu neviden olanlardır.

Yani, yukarıda bir sis-

Hakikat birdir. Fakat ona giden yollar farklıdır. Bu iki aylık yazımızla biz bu fikri ortaya koymak istedik. Yeni söylenen hiç bir şey yoktur Zaten ortada olan eskinin özüne inilmeğe çalışılmıştır.

temin kuruluş şartlarını inceledikten sonra, şimdi artık bu şartlar dahilinde kurulmuş, yukarki mânâsı ile şahsiyet kazanmış, muayyen bir gayeye, muayyen bir vazifeye bütün kudretleri ile teksif olmuş sistemleri gözönüne alacağız. Tabii ki bu yoldaki sistemler de ait oldukları organizasyondan ayrı mütalea edilemezler. Onlar, organlığını yaptıkları yapının umumi ahengine uymaları için muhtaç oldukları düzenleyici tesirlere devamlı olarak muhatap olmakta ve bu tesirler dahilinde bir serbesti kazanmaktadırlar.

Kolayca anlaşılacağı üzere, «Sempatizasyon kanunu» nun icaplarına uygun olarak teessüs etmiş bulunan bir sistem, ihtiva ettiği elemanların muayyen bir düzen dahilinde dengeye ulaşmaları ile daha üstün bir kanun gurubunun sınırladığı, çok daha geniş imkânları havi, bölge dahilinde muayyen bir hareket serbestisi ve iş yapabilme gücü kazanır. Bu güç onun, ka-

deri icaplara uygun olarak, bir adım atabilmesini ve mevcudiyetini mânâlandırılan gayeye doğru bir mesafe katetmesini temin eder.

Burada akla bir soru gelebilir: Acaba böyle bir enerjiye sahip, sistemin bu enerjisini kullanacağı yolu kanalize eden, tayin eden kanunlar mevcut mudur?

Bu soruya Termodinamiğin ikinci kanunu görebilen için, yeterli cevabı vermiştir. İkinci kanun der ki: «Isı enerjisi, kendiliğinden, temsil ettiği sıcaklık derecesinin daha üzerine çıkamaz.»

İşte bu kanunla, enerji transformasyonları sonucu olan hadiselerin yönlendirilmesi temin edilmektedir. Şüphesiz ki, bilimde karşılaştığımız bütün bu kanunlar İlâhi irade kanunlarının bizim vasatımızdaki ve bizim idrâkimize çarpabilecek şekildeki basit ifadeleridir.

Şu halde, bir sistemdeki elemanların bir tür düzeniyle o sistemin kazanmış olduğu enerji ne-

20. Yüzyılda Ruh ve Madde Bilgisi

Yazan: Hikmet OMAV

Şahsî ölçülerıyla kendini ekmel-i mahlûkat ve eşref-i mahlûkat addeden insan, ne yazık ki bu mükemmeliyetin, üstünlüğün manasını ilmin ışığında dahî çözememiş ve anlayamamıştır.

Gerçi, bir takım biyolojik, fizik kanunların bilindiği muhakkaktır. Fakat bu bilgi insan denilen ruh - madde kompozisyonunun yalnız maddî cephesini bile aydınlatamamaktadır. İlmî araştırma noktaları da dağınıktır. O da kendini bir noktaya teksif edememektedir. Hele insanın ruhî cephesi bakir denilebilecek kadar az incelenmiştir. Çünkü bu cepheyi laboratuara getirmek çok zordur. Gerçi mazide gelişmiş bir takım ekoller mevcuttur; hatta bu gün de devam etmektedir: Yogizm, fakirizm tasavvuf gibi.. Bütün bunlar ruh kudretinin madde üzerindeki hakimiyetiyle uğraşmışlardır. Fakat hiç bir zaman bu, ruh denilen cevherin tam olarak bilinmesi demek değildir. Bütün ruhi mevzuları, dinleri, felsefeyi içine alan spiritüalizm ise, uzun bir maziye sahiptir ve çeşitli kollarında araştırmalar yapılmıştır. Ruhi bünyesinden maddî imkânlar uman, öncesiyle ötesini merak eden insan, var kuvvetiyle bu konuya sarılmış ise de, imkânsızlıkları, gailisi onu bu sahada esaslı bir bilgiye sahip edememiştir. İlmî büyük yardımları ve ilim adamlarının bu konuya gösterecekleri ilgi nisbetinde XX. yüzyıl gelişmeler kaydedebilir.

«Her termodinamik sistem, kendisinin halini tesbit eden birbirinden müstakil faktörlerin tamamen belirli bir fonksiyonu olan ve «Entropi» adı verilen bir hal değişkeni ile belirlidir.»

Fizikî mânâda entropi: «İzole yâni enerji ve hacmi sabit olan bir sistemin denge halini maksimumu (âzamisi) ile tayin eden bir fonksiyondur. Ord.Prof. M. FOUCHÉ)»

Bu şekilde bir sistemin ölümü o sistem dahilindeki elemanların organizasyonunun iş yapamaz hale gelmesi demektir. Tabii ki burada o sistem dahilindeki elemanların ölümünden bahsedilemez.

Sahip oldukları enerji nev'ileri ile her zaman için bir sistem kurabilme yeteneğine sahip olan bu elemanların -ki mütaleasını yaptığımız kâinat modelinde elemanlar olarak varlıklar düşünölmelidir. - yok olmaları keyfiyeti diye bir hal düşünölemez. Zaten bu durumu yukarıda incelediğimiz birinci prensip de «Kâinatda hiç bir enerji kaybolmaz» şeklinde tesbit edilmiştir. Burada mevzubahis olan sistemin ölümüdür. Bu öyle mutlu bir ölümdür ki, sistemin kurucularına yeni sistemler kurabilme ve yeni adımlar atabilme imkânı verir.

(Devamı sayfa 35 de)

harcanmak daha bir seviyeye inmek ülündedir. Böylece, karşımıza, sistemi bir hedefe doğru harik eden bir faktör da çıkmaktadır.

Bu muharrik faktörün ile sistemin kuruluşüne uygun olarak a- her adım birer «ha- teşkil eder. Yani, adım muayyen bir e- transformasyonu ne-

Gözönüne aldığımız, ihtiva ettiği ele- ların karşılıklı durum- dan dolayı sınırlı formasyon imkânla - yani adım atabilme- nalarına sahiptir. Her için atılan bir adım ol- düşünölrse, bu im- tamamen sarfı ile hareketsizliğe doğru bir denge hali mey- gelecektir. Bu ise sis- fizik mânâda, ölü- demektir. Bu statik denge haline doğru gidi- bir mecburiyet olduğu termodinamiğin üçüncü kanununda, «Entropi» mef- bu ile belirtilmektedir.

Üçüncü kanun ve bil- bu kanunun ortaya ayduğu «Entropi» mef- bu, fiziğin en muğlâk konularından biridir.. Çok geniş ve çeşitli tefsir- ugrayan bu mefhum üçüncü kanun üzerin- burada durmaya im- larımız müsaade etmez. Ancak, geniş bir düşünce bu aşması bakımından kanunun fizikî ifadesi- vermekte fayda gör- üreyiz.

bu

ayın en güzel sualı

Müteaddit vesileler ile çeşitli açılardan bir mevzuun tetkiki daima faydelidir. Bu suretle düşünen benliğimizde bir derinleşme, mevzuun bir kül halinde sentezinin yapılması, daha da kolaylaştırılmış olur. Bu sebeple, tekrardan ziyade - tekrarın da yerine göre faydaları mevcuttur - aynı mevzuun değişik görüş açılarından tetkiki ve tahlili faydalı ve lüzümlüdür.

Biz de bu düşünce ile, bu güne kadar üzerinde konuşulmuş bir mevzuu biraz değişik bir açıdan olmak üzere yeniden incelemek istiyoruz. Hiç şüphesizdir ki bize bu imkânı veren bir vesile mevcuttur.

Bu vesile ise, dostlarımızdan değerli bir kardeşimizin sorduğu bir sualdir. Sorulan sualı şöyle özetleyebiliriz:

Sual — Okuduklarımız ve işittiklerimize göre, öbür âleme intikal etmiş varlıklar bu âlemde (Yani madde kâinatında.) vukua gelen hadiseleri ve bu arada sevdikleri ve tanıdıklarının neler yapmakta olduklarını, daimi olarak görmektedirler. Bu nasıl bir görüş ve irtibat halidir?

Cevap — Hakikaten gerek klâsik spiritizma literatürüne geçmiş ve gerek bu gün dahi yapılagelmekte olan bazı irtibat celselerinde müşahedesi ya-

"Ruh ve Maddenin birbirinden haberdar olabilmesi, ruhun kuracağı mutavassıt tesir nakil zinciriyle ancak mümkün olabilir."

pılmakta bulunan bir çok vak'anın kendisine has karakteri karşısında, insan ilk anda - sualinizde vaz'ettiğiniz gibi - direkt bir irtibatın mevcut bulunduğu hükmüne kolayca varabilir. Ve bu hükmünde her hangi aksayan bir tarafın bulunmadığını zannedebilir. Fakat aynı hadise ve vak'aların, husule geliş tarzının daha ince bir tahlile tabi tutuluşu ile harekete geçer ve bütün bu hadiselerin top yekûn olarak kâinat şumûl sempatiyasyon ve tedricî kanunlarının muvacehesinde vuku bulmakta olduğu nazarı itibara alırsak, o zaman verdiğimiz ilk hüküm üzerinde yeniden durmamız lâzım geldiğini anlamakta gecikmeyiz.

Nitekim, Ruh dediğimiz bir antite ile, kaba vibrasyonların hususi bir terkibinden meydana gelmiş Madde'nin, iki ayrı kutup kadar birbirine uzak bulunduğunu ve bu sebeple her ikisinin de müesses bu halleriyle - her hangi bir teşebbüs vaki olmadan - herhangi bir

tesir alış verişinde bulunamayacaklarını iddia edebiliriz. Tıpkı, ısı, ışık ve ses dalgalarından bir madde parçasının -kendine göre- «Haberdar» olabilmesi karşısında, bir elektro - mağnetik dalgaın tesirinden - maddî anlamda - «Haberdar» olduğunu gösterir bir reaksiyonda bulunamaması gibi.

Sempatizasyon esaslarına uyan bir rezonansın tahakkuku ile ancak bir irtibat mevzuubahistir. Tesir alış ve reaksiyon gösteriş, bu sebepten dolayı iki ayrı plânın birbirine zıddiyetleri dolayısıyla daha da zorlaşacağından (Meselâ ruh ve maddede olduğu gibi.) bu takdirde araya bir tesir nakil zincirinin konması ve tavassutu bir zaruret olarak ortaya çıkmaktadır. Burada tesirlerin ineceği plânların şartlarına uyan bir transformasyona tabi tutulması mevzuubahistir. Transformasyon prensibinin kabulü asıl mühim olan noktadır. Sempatizasyon zaruretinin doğurduğu bu transformasyonlara, uygun isimler vermek kabildir. Fakat bizim için bunun bir ehemmiyeti yoktur.

Şimdi, sempatzasyon kanununun icabı dolayısıyla ortaya çıkan böyle bir zarurete uymak suretiyle ancak bir irtibat mevzuubahis iken nasıl olur da öbür âlemden seslenen bedensiz bir varlık madde kâinatını bizzat kendi «Gözü» ile görmekte olduğunu söyleyebiliyor?

Acaba bu varlık yalan mı söylemektedir? Eğer varlık bizi aldatmakta ise, aynı şeyi söyleyen daha yüzlerceside mi bizi aldatmak için aralarında söz birliği etmişlerdir? Şüphesiz böyle bir durum mevzuubahis olamaz. O halde bunun izahını nasıl yapacağız?

Evvelâ şu noktayı açıklamamız lâzımdır: öbür âlemden bize seslenen bedensizlerin, bize naklettikleri müşahedeleri, direkt olarak gördüklerini söylemeleri, onların samimi kanaatlerinin bize bir aksinden ibarettir.

Eğer böyle olmamış olsaydı, onlarda bu âlemdeki bedenlilerle neden dolayı mutlaka «medyom» denilen bir aracının vasıtallığı ile ancak irtibata geçmek im-

kânlarına sahip oldukları hakikati üzerinde düşünür, ve böylece hakikaten direkt olarak gördüklerini iddia ettiklerini yeniden gözden geçirtmek ve üzerinde düşünmek lüzûmunu hissederlerdi.

Ancak böyle bir tahlil faaliyeti için, daha geniş bilgilere sahibolmak icabettiğini de unutmamalıyız. Bu sebeple, öbür âlemdeki bir varlık, hakikaten işin derin işleyiş mekanizmasını bilememesi yüzünden bizzat madde kâinatını müşahede etmekte olduğunu iddia eder ve bu iddiasında da samimi olduğu kabul edilebilir. Onu bir bakıma haklı görmeliyiz.

Zira onun zaviyesinden durumun hakikaten direkt bir irtibat karakterine çok benzer bir hususiyet arzettiğini biliyoruz.

Aslında, irtibat mekanizmasının çalışması, çok karışık ve bizler için bir çok noktalarında karanlıklara gömülmektedir. Fakat şu kadarını söyleyebiliriz ki, bedenli bir enkarnenin vasıtallık rolünden faydalanmak üzere bedenlinin süptil şuur ekranlarından imajlar almak, onunla bir - tabir caiz ise - ruhi sempatzasyon bağı kurmuş olmak mecburiyeti, mekanizmanın ana prensibini teşkil eder. Buna ait enteresan bir misâl olarak enkarnasyon medyomluğunu zikredebiliriz.

Bir bedenli ile ruhi bir sempatzasyon bağı kurmuş olan bir bedensiz, bu irtibatının sağladığı **indirekt kanallardan** (ki bu kanalların uçları medyomun hasse uzuvlariyle nihayetlenmektedir.) dünyada cereyan eden hadiselerden ancak medyomun sinir-beyin sistemine bağlı şuurundan istifade ederek - ve ancak bu kanalin aksettirici hususiyetlerine tabi olarak - kendine mahsus bir «görüşü» temin etmiş olur.

Pek kısa olarak açıklamağa çalıştığımız ve henüz bilinmiyen bir çok kısımları bulunan bu mekanizmanın, bütün varlıklar için yegâne irtibat kanalı ve vasıtası olduğunu hiç bir zaman iddia etmek de doğru değildir. Zira, evvelâ bizler, bu sahadaki mevcut bilgilerimi-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

zin pek noksan oluşu dolayısıyla böyle bir iddiada bulunamayız. Ayrıca, yüksek müessiriyet plânlarına mensup varlıkların (meselâ idareci mekanizma plânlarına ait varlıkların) madde kâinatıyla - bizim bu gün en ufak bir bilgisine bile sahip olmadığımız - çok çeşitli irtibat kanallarının vasıtalığı ile - gene bize göre direkt olarak kabul edebileceğimiz karakterde - değişik yapıdaki irtibatlarının mevzu bahis edilmesi zarureti de mevcuttur.

Bu kanalların hususiyetleri hakkında hiç bir bilgiye sahip olmamakla beraber, irtibatın karakterine uygun bir sempatisasyonun bu kademe de rol oynayacağını söyleyebiliriz.

Büyük tabiat olaylarının meydana gelmesindeki ahengi sağlayan yüksek tertipteki bir irtibatın nasıl bir transfor-

masyondan geçtiğini izah edecek kâfi bir bilgiye sahip değiliz.

Madde sistemlerinin, bir arada, büyük bir nizam ve ahenk içinde, varlıkların tekâmül materyalini teşkil edebilmesi için elzem bulunan sevki idareleri, gene aynı çerçevede dahilinde mütalea edilmektedir.

Şu halde fizik beden vasıtalığı dışında da bilemediğimiz daha bir çok irtibat kanallarının mevcut olması icab ediyor.

Ancak, yüksek tertipteki bu çeşit irtibatlar, bizi, spadyom varlıkları ile madde arasında direkt bir irtibatın mevzu bahis olabileceği fikrine sürüklemelidir. Sempatisasyonun bir zarureti olan transformasyon, bu irtibatlarda başlıca role sahiptir.

RUH ve MADDE nin

- Brezilya'da resimleri çekilen ruhlara ait büyük röportajı, (Türkiyede ilk defa).
- Çocuklarının gözü önünde güpegündüz yok olan babayı ve diğer yok olma vak'alarını,
- Carl Gustav Yung'un rüyasını,
- Çocuğu ölen meşhur İngiliz yazarının ölüm ötesi alemle irtibata geçişini

OKUYACAKSINIZ

RUH ve MADDE'ye ABONE OLUNUZ.

P. K. 1157 İstanbul

1., 2., 3., 4. Ciltler beheri 25 TL.

Yıllık Abone : 18 TL.—

Yurtta sulh Cihanda sulh idealimiz

Dr. Muammer BİLGE

I — GARPLILAŞMANIN HEDEFİ

Dünyada fani olan her şey gibi bizim büyük eserlerimiz ve büyük imparatorluklarımız da fani idi. Vazifesini ve ömrünü tamamlayarak tarihe intikal etti. Fakat biz yeni bir hüviyetle yine yeryüzündeyiz ve yeni bir vazife için yaşamaktayız. Bu, bizim kazanmış bulunduğumuz tarihi tecrübenin, dünya coğrafyasında işgal ettiğimiz mevkiin, ve haiz olduğumuzu birçok defa ispat ettiğimiz yaratıcı hayatimizimizin omuzlarına yüklenmiş bir vazifedir.

Bu vazifemiz hakkında şuurlanmaya namzet Türk evlâtları, elbette bugün, içinde bulunduğumuz şartları düşünürler, çözmeye mecbur olduğumuz büyük problemlerin karşısında bazan bocalayan, bir ileri bir geri yürüyerek bir türlü istenilen derecede mesafe katedemez gibi görünen halimizi tahlil ederler. Bana öyle geliyor ki: «Görmüş geçirmiş ve pek güç tecrübelerden geçmiş» bir milletin evlatları olarak şimdi bizler dünyanın en büyük ve en mühim bir tecrübesi, bir vazifesi karşındayız. Bugün memleketimizi kaplamış olan çeşitli dertler ve huzursuzluklar bizi, bu vazifenin öğrenilmesine ve ifasına zorlamaktadır. Biz kendi huzurumuzu, kendi iç sulhumuzu bulmak mecburiyetindeyiz. Bizdeki gerginlikleri, bizdeki huzursuzlukları giderebilecek olan çare aynı zamanda dünyanın bugünkü ve hatta bilhassa yarınki gerginlik ve huzursuzluklarının da devası olacaktır. Kısaca söyleyelim: Bizim varmak istediğimiz netice «Yurtta Sulh Cihanda Sulh» tur. Bunun için yapmamız

gereken iş ve takip etmemiz gereken yol ise bir «Doğu-Batı Sentezi» olacaktır.

Malum olduğu veçhile biz asırlardanberi garp ailesi ile bazan hasmane ve bazan dostane münasebetler içinde bulduk. Bugün ise bu aile ile artık tamamen dostane bağlılıklar yolunda, hatta bir kader birliği içindeyiz. Aynen İslâmiyete daldığımız zaman kendimizi unuttuğumuz, kendimizden geçtiğimiz gibi... Halbuki kendi tarihi ve kültürel değerlerimize - her ne ise - gözlerimizi kapayıp her iyiliği, her şeyi garptan beklemek hatadır. Bizim bulmaya, edinmeye muhtaç olduğumuz bazı şeyler vardır ki bunlara garplılar da sahip olmayıp onlar da buna muhtaçtırlar.

Diğer taraftan bazan da bizler, garbın bize yabancılığını, başka kökten gelmiş ve bize uymaz cihazlarını görüyor, kendi mazimize ve bizden olan değerlere sarılıyoruz. Bu yolda ileri gidenlerimiz, garp medeniyetinin garp cemiyetinin aşağı ve bayağı taraflarını öne sürüyor ve buna karşı korunma çabasında bulunurken garbın değerli taraflarını da göremez oluyor.

Tabiatıyla bizim için selâmet yolu bu aşırılıkların ikisinden de korunarak hem kendimizi kaybetmemek hem de garbı tanıtip anlamak ve ondan gerekli noktalarda istifade ederken bazan da ona kılavuzluk etmektir. Şarklılığımızı ve garplılığımızı uzlaştırtıp kaynaştırmaktır. Çünkü biz, «Şark» ile «Garp» arasında coğrafi, tarihi ve içtimaî bir köprüyüz. Biz bir «Doğu - Batı Sentezi» yapmakla mükellefiz.

Ekminezi nedir, nasıl yapılır?

Muhterem okuyucularımız bilirler ki, insan, tekâmül etmek için, tekrar tekrar yeryüzüne gelir ve bu durum belirli bir bilgi hamulesini alıncıya kadar devam eder. Reenkarnasyon ismini u erdiğimiz bu "evrensel kanun" bize kendini çeşitli şekiller altında tanıtır. Tekrar bedenlenmenin kesin delilini bize veren deneysel bir yol vardır: Buna, teknik deyişle, EKMİNEZİ denmektedir.

Bu usul iki vetireyi tatbik suretile gerçekleştirebilmektedir. Birincisi iptonik ve manyetik uyku; ikincisi psikolojik infisal (ayrışım)... iptonik ve manyetik uyku yolu ile yapılan ekminezi tatbikatları daha çok rağbet görmeye beraber, herkesce iyi bilinemiyen ve oldukça incelik ve maharet istiyen psikolojik infisal yoluyla yapılanlar daha çok verimli ve kolay olmaktadır.

Ekmineziyi ilk deneyenler C. de ROCHAS, Okültist Ch.LANCELLIN, Dr. PİTRE ve Dr. AZZAM'dır. Ekminezi ismini Dr. Pitre icad etmiş olmakla beraber, bu psikolojik olay, Pitre'den önce «hafızanın gerilere gitmesi (régression du mémoire)» diye isimlendirilmişti. Fakat her iki kelimeye veya deyim verilen anlam, spritüalist görüş noktasından, noksandır. Zira, bu olayın adı hafızayla hiçbir ilişkisi yoktur. Hatırlamak değil, bizzat bedene bağlı olan ruhun geçmişteki vakıalarını «YAŞAMASI» söz konusudur.

Burada ilmi tartışmaya girişmekle asıl konumuzdan uzaklaşmış olacağımız

gibi, ayrıca eski RUH ve MADDE sayılarında bu hususta gerekli bilgi verilmiştir.

EKMİNEZİ NASIL YAPILIR:

Burada ekminezi tatbikatı yapacak olan kimseyi, iyi ve ilmi bir şekilde ipnotizma ve manyetizma bilgisiyle yüklü kabul ediyor ve bu yüzden doğrudan doğruya tatbikata geçiyoruz.

Manyetik tesirlere hassas bir süje üzerinde deneme yapılmasını bilhassa öğütürüz. Zira manyetik enerji süjenin ekminezik yaşantısına çok faydalıdır ve ayrıca deneycinin süjesi üzerinde hâkimiyetini devamlı kılar. İkisi arasında «alâka hali» noksansız olmalıdır.

Süjenizi manyetik uykuya soktukten sonra uykusunu derinleştiriniz. Bu derinlik uyurgezerlik (somnia) safhasına kadar çıkmalıdır. Az derin uyku hâllerinde ekminezik çalışma yapılmasını tavsiye etmeyiz. Birçok arızalar ortaya çıkabileceği gibi, ayrıca başarı da elde edilemez. Bilinen tahkik usullerile uyurgezerliği tesbit ettikten sonra, ki «gözler kapalı» uyurgezerlik olmalıdır, süjenizde bir kaç hâlüsinyasyon meydana getiriniz. Bu hâlüsinyasyonlarda süjenin davranışını, hâlüsinyatif sahneye intibakını ve hâlüsinyasyonun meydana gelişindeki sür'atini öğreniniz. ●nun, bu suretle, serbest ve kendi kendine yaşamasındaki kabiliyetini öğrenmiş oluruz.

Süjenize sâkin ve fakat otoriter bir ses tonu ve ifadeyle hitab ederek şu surette telkinde bulununuz:

«— Şimdi sizinle hayatınızın gerilerine doğru bir seyahat yapacağız. (Eğer 1964 senesi Şubat ayının yirminci gününde isek meselâ...) sene 1964 Ocak ayının yirminci günü, saat (meselâ) akşamın yedisi. Neredesiniz?, ve ne yapıyorsunuz? Sizi bir ay gençleştirdim.»

Seneyi, ayı, günü, tarihi ve saati bir kaç kere tekrar ederek, süjenin yakın

geçmişteki hayatını dakik olarak yaşama-na yardım ediniz. Süjeye durumuna göre sualler sorulur ve hayatının o kısmı üzerinde bilgi edinilir. Bilhassa süjeden içinde bulunduğu günün ismi sorulmazdır. Doğruluk derecesi sonradan tahmin edilmelidir.

Sonra gene sene, ay ve belirli günlerin tarihleri söylenerek birer ay genlere gidilir. İlk tecrübede ancak bir sene geriye gidilmesini öğütleriz. Müteakip senelerde süje daha geri senelere altı veya oniki aylık atlamalarla, gene başta telkin usulü ile, götürülür; yani gençleştirilir. **Süjeyi yormamak ve katiyen arlamamak lâzımdır.** Geri senelere inilince manyetik paslar yapmak suretile ruhunun derinlik derecesi muhafaza edilmeli veya arttırılmalıdır. En iyisi, sene be sene atlayış yapılırken, her sene arasında **ağır dikey paslar yapılmalıdır.** Süjede, gayri şuurî olarak meydana gelebilen uydurmalara sebebiyet vermemek için çok dikkatli konuşmalı ve telkin olacaktır herşeyden kaçınmalıdır.

Tecrübeden evvel süjenin doğum senesini ve mümkünse ay ve gününü tesbit etmelidir. Bunlar süjenin bir önceki hayatına geçişte esas teşkil ederler.

Süje çocukluk devrelerine geldiği zaman, onun hâl ve tavrına, konuşmasına, bilgisine bakmalıdır. Kısaca akla gelebilecek her usulle onun gerçekten yaşadığı geçmiş hayatının ruh haline, seviyesine, bilgisine, görgü ve adetlerine, konuşma ve jestlerine dönüp dönmediğini tespit etmek gerekir. Takvimdeki günlerin isim olarak tesbiti çok önemlidir. Bazı hayati olaylar, kazalar v.s.yi de, eğer varsa, tesbit etmeli ve gerçekliğini araştırmalıdır.

Gençleştirme tedricen olacaktır. Niyet bebelik ve doğum anına kadar, gayet dikkatli ve tedbirli olarak, inilir. Süje tam bir bebektir. Hiçbir şey söyleyemez ve hatta anlamaz. Fakat süje bağlı ruhunun bir kısmı ile devamlı olarak manyetizörle ilgili bulunduğundan, bazı hâalde, **bir sahne seyrediyormuşcasına,**

BİR OLAY

Amsterdam'da bir ailenin 8 yaşında bir kızları vardı. Bir gün kız mektepten eve dönmedi. Saatler ilerledikçe ailenin merak ve endişeleri artıyordu. Durumu polise bildirdiler. Polis ekipleri şehri taramaya başladı, arama günlerce devam etti, fakat kız bir türlü bulamadılar.

Kayıp arama ekibinin şefi komiser'in bir ahbabı vardı telepati çalışmaları yapardı ve komiser ona takılırdı. O'na «— Böyle acaip çalışmalar yapacağına, doğru dürüst bir iş yapsan da iki yakın bir araya gelse daha iyi edersin.» Derdi. Arkadaşı da o'na «— Çalışmamı küçümseme dostum bir gün, bu hususta sana faydalı olmam için kapımı çalacaksın.» Diye cevap verirdi.

Nitekim öyle oldu. Komiser çaresiz kalınca dostuna gitti durumu anlattı. Birlikte sokağa çıktılar, kızın gitmekte olduğu okulun önüne geldiler. O sırada talebeler okuldan çıkıyorlardı, onlar da çocukların arasına karıştılar. Onlarla beraber yürürken bir ara kendilerini yalnız ve bir dört yol ağzında buldular.

Komiser dostuna baktı, adamın yüzü bembeyazdı ve sabit nazarlarla önünde uzanan caddeye bakıyordu, a cihete yöneldiler, sonra sağa daha dar bir caddeye döndüler, hiç konuşmuyorlardı, nihayet bir manav dükkânının önünde durdular. Adam «— Bir adım daha atacak durumda değilim, burasını araştırın.» dedi.

Komiser derhal başka bir dükkâna girerek karakoldan ekibini çağırdı, az sonra manav dükkânı çevirilmişti. İçeride yapılan araştırmada meyva sandıkları teker teker kaldırıldı ve bir muz kâsesinin içinde küçük kızın cesedini buldular.

Dükkânda üç kişi çalışıyordu, kısa bir soruşturma neticesinde bu üçünden en gençinin bir sapıklık neticesi bu suçu işlediğini itiraf etti.

tasvirî olarak, durumunu size anlatabilir veya evet, hayır şeklinde cevap verebilir.

Gelecek yazıda eski geçmiş hayata inecek ve geriye döneceğiz.

49 Yıl sonra Öleceğini bildi

Derleyen: Enver ÖLÇERMAN
Anlatan: Hatice ÜÇOK

Eşim birinci cihan harbinde İngilizlerin Hindistandaki esir kamplarında beş yıl kalmıştı. Döndükten sonra bir müddet kasabamızda kaldı. Beni ve iki oğlumu alarak Kastamonuya getirdi. Kendisi tüccardı. Az bir zaman sonra da İstanbula nakletmeye karar verdik.

Kocamın acayip bir huyu vardı; bakır kapları sevmezdi; onlarla yemek yemezdi. «Yakında İstanbula taşınacağız; bunlara ne lüzum var?» derdi.

Bu sıralarda evdeki bakır kaplar kaybolmaya başladı. Kocanı her kaybolan kap için bana söyleniyor, hakaret ediyordu. Yine bir gün bir bakraç ortadan yok oldu. Fena halde kızan eşim «Bakracı bul... Yoksa seni köye gönderirim» diye beni tehdit etmeye başladı.

Kocamın başka kadınla alâkalandığını, bir bahane ile beni terk edeceğini sanmıştım. Bu sebeble gece gündüz yas tutuyordum. Bu halime acıyan ev sahibimiz beni bir «bakıcı» ya götürmeye karar verdi. Bu arada, çocukları erken ölen ve son çocuğu da hasta bulunan bir hanım, oğlunun yaşayıp yaşamayacağını da falcıdan öğrenmemizi bizden rica etti.

Falcı Zülfiye Hanıma gittiğimizde kadın, ortaya su dolu ufak bir leğen ve beyaz bir örtü getirdi. Leğenin üstüne eğilerek başına da örtüyü aldı. Bir müddet sessiz kaldıktan sonra bize ne istediğimizi sordu.

Ev sahibim evvelâ komşunun hasta bulunan çocuğunu sordu. Bakıcı (Medyom) hafif sesle «Buradan söylüyorlar: Bu hatunun çocukları yaşamazmış; bo-

şuna çocuk yapmasın, diyorlar. Çocuğu yarın akşam yatısı namazına doğru ölecekmiş.»

Sıra bana geldi. Yine ev sahibim kaybolan bakracın nerede bulunduğunu ve kocamın ne fikirde olduğunu sordu. Az bir zaman sonra bakıcı kadın hiddetle elini örtünün altından çıkararak: «Hanım, Hanım! Kimsenin günahına girmesunu yapan senin kocanmış. Yolunuzu üstündeki kalaycıya bırakmış. Kocan asabi mizaçlı birisi. Size kötülüğü dokunmayacak; suda tabut görüyorum; bir de 49 rakamı peyda oldu: Sizi ancak ölüm ayıracak. 49 sene sonra birinizden biriniz ölecek. Ama hanginiz? Onu ben de bilmiyorum. Onu ancak Tanrı ve Melekler bilir. Kocanızın korkulacak bir hali yok.» dedi.

Bakıcının evinden çıkarken birkaç kuruş vermek istedik. İhtiyacı olduğu halde kabul etmedi. «Ben bunu hayırımı yapıyorum» dedi. Ev sahibimin inancı yerinde idi. Bense inannıyordum. «Göz bağcının biri» diyordum. Ertesi akşam komşumun çocuğu ölmez mi? Hayretler içinde kaldım. Ertesi sabah büyük oğlumla kalaycıya giderek bakracı aldık. Akşam üzeri eşimin yine can sıkıcı sözleri üzerine bakracı kucağına bıraktığım zaman «Allah Allah!» diyerek sesini kesti.

Hakikaten falcının dediği aynen çıktı. Eşimle bir arada yaşadık; bir ayrılık olmadı. Kırk dokuz sene sonra da, yetmiş yaşında vefat etti.

**

Halk arasındaki bu kabil «bakıcı» görücü medyomlardır. Baktıkları su, vadede bir konsantrasyon - ilgisini dış âlemden çekme - vasıtasıdır. Burada falcı yapan kadının para almaması dürüst bir insan olup, insanların görünmeyen âlemlere ve bilinmeyen gerçeklere inanmasını sağlama bir vasıta olduğunu gösterir.

MEŞHUR MEDYOMLAR

Florence COOK

F. Cook, medyomluğa başladığı zaman henüz 16 yaşında genç bir kızdı. Bay Herne ve Williams'ın celselerine yardım ettikten sonra, ki bu şahıslar materyalizasyon medyomlarıydılar, Cook bu iki medyomdan bazı dersler aldı ve materyalizasyon şekillerini meydana getirmesinde ona yardım ettiler.

Fakat, kısa bir zaman sonra, kendi kendine uçmağı başardı ve hocalarından ayrıldı. Para kabul edecek duruma düştüğü zaman, C. Blackburn isimli zengin birisi günlük maişetini temin etti; zira celselerine iştirak edenler ve davet edilenler para ödemiyorlardı. Her hangi bir sıkı kontrol de yapılmıyordu. Hazirun kat'iyen sıkılmıyordu: zira bu şayanı hayret olayları temaşa ederek çok mes'ut oluyorlardı.

Cook, ilk celselerde, üzeri bir nevi örtüyle kapalı bir dolap içerisine kapatılmıştı. Genç kızın dizlerine ipler bağlanıyor, kapılar kapatılıyor ve bir kaç dakika sonra tekrar açılıyor. O zaman medyomun bağından kurtulmuş olduğu görülüyor ve bu işin ruhların tesiriyle olduğu kabul ediliyor. Halbuki bu olay sadece, esasında, az dikkat çeken bir girişten ibarettir.

Celse henüz başlıyordu.

Düğümler sıkıştırıldı, dolap yeniden kapatıldı. Oda yarı karanlık olduğu için, kapılardan birinin üst örtüsü, dolabın biraz uzağına yerleştirilmiş küçük bir lâmbanın hasıl ettiği bir ışık hüzmeleriyle aydınlanıyordu.

Sonra, rastgele bir şarkı mırıldanarak beklenilmeğe başlandı. Bekleyiş bo-

şuna değildi; zira çeyrek saat sonra ışıklı bir libas içerisinde solgun bir ruh siması görüldü, ki bu KATIE KING idi. Geçmiş bir zamanda bu tezahürler Katie için yeknesak ve yetersiz olmuştur şüphesiz. Çünkü dolap kendisinin istediği tarzda tanzim edilirse, fizik kabiliyetini gösterebileceğini arz ediyordu.

Bunun üzerine, dolabın kapıları çıkarıldı ve ağır örtülerle örtüldü. Bayan Cook siyahlar giyinmişti; Cook'un medyomluk kabiliyetinin gelişmesinde yeni bir merhaleyi işaret eden bu ilk gösteriye yardımları dokunan bir gazeteci, Cook'un gayet kalın etekli elbiseler giydiğine dikkati çekmiştir.

Sıkıntılı denebilecek bir bekleyişten sonra, hazirun birdenbire, perdenin arasında çok güzel genç bir kadının belirdiğini gördüler; tamamen beyazlar giyinmiş, mermer bir heykel gibi.. Bu kadın bir dezenkarne ruh olan ve medyomun ektoplâzmasını kullanarak tezahür eden Katie King'den başkası değildi.

Fantom, yani Katie, bir kaç söz söyledi; sonra, hücre içine çekildi. Hemen sonra, seyircilere tecrübenin bitmiş olduğunu öğreten medyomun dış gıcırtiları işitildi. Hücreye girildi; Cook sım sıkı bağlıydı. Meşhur İngiliz deneycisi Podmore, K.King'in müteakip celselerde fotoğrafının çekildiğini yazmıştır.

Celseler, böylece, aynı muvaffakiyetle devam ediyor, bununla beraber, tezahürler, hemen hemen nazardan kaçıcı oluyordu. Fantomun başı beyaz bir örtüyle sarılmıştır. Katie «seyyalenin süratle dolmasına engel olduğunu» söylüyor. Bazan maddileşme gerekli dereceyi bulamadığından, gözleri kapalı kalıyordu.

Bir gün, kendisine uzun uzun bakan

pek mutmain görünmeyen bir seyirci-
Katie şöyle söylüyor:

«— Bana böyle sabit şekilde bakma-
nazarlarınız bana zarar veriyor.»

Diğer bir zaman da, şiddetli ışıktan
et ediyor: «şualar onu çok yoruyor-
Hücreyi ve seyircileri görebilecek
medede bir aydınlanma ve mesafeden
memnun oluyordu. Bazan hazirundan ko-
halinde şarkı söylemelerini rica edi-
zira «dikkat, beklenen olayın üze-
değil, şarkının nakaratı ve ezgisi ü-
me çekiliyor. Öyleki ruhi ameliyele-
mani olunmuyor.»

Katie yavaş yavaş cesaretleniyor ve
halkın içine çıkmağa teşebbüs e-
yordu. Celselerin pek çoğunda seyir-
lerin arasına karışıyor. Müşahitlerden
B.Coleman şunları yazmaktadır:

«Bir müddet sonra, Katie'nin şekli
da serbestçe ilerledi; bir kemerle
sıkılmış dalgah bir elbise gi-
mişti; başını bir nevi başlık örtüyor-
uçları omuzlarına kadar düşmüştü.
Bakları kumaş bir bantla sıkılmıştı. Et-
bulunan herkesi selâmladı. Fakat
kendinin tanımadığı yeni birisinin
inden endişelendi.»

Katie insanların saygılı haline karşı
kayıtsızdı. Dr. Sexton, Katie'den kendi-
sini kucaklayıp kucaklayamayacağını so-
ruyor. O da deneyebileceğini söylüyor.
«Az bir zaman sonra, bana doğru geldi
ve beni başımdan üç dört defa kucakladı»
Celsenin sonunda, Katie bir çok yazılar
yazdı.

Dr. Sexton'a yazdığı şöyle:

«Azizim Dr. Sexton, bana sualler
sormanızdan memnun oldum. Hayırlar
dilerim. Anni Morgan.»

Anni Morgan, Katie'nin daha önceki
hayatında taşıdığı isimdi.

Bütün bunlara rağmen, yani kuvvetli
bir materyalizasyon medyomluğuna ve
bunun bir çok bilginlerce (bilhassa Wil-
liam Crookes) incelenmiş olmasına
rağmen, Cook medyomluğun kendi is-
teklerine bağlı olduğunu kabul edecek
kadar cahildi. Nitekim bu vazifesinin bit-
tiğini hazmedemedi ve hileli materyali-
zasyon celseleri meydana getirdi. Yani
kendisi süratle kıyafet değiştirerek fan-
tom tarzında görünmeğe tevessül etmiş-
tir. Fakat usta deneyciler bunu kolayca
anlamışlardır. Ulaştığı ve alıştığı şöhret
ve itibarın azalmasını hazmedememesi,
F. Cook'un kıymetli medyomluk hayatı-
nı gölgelemiştir.

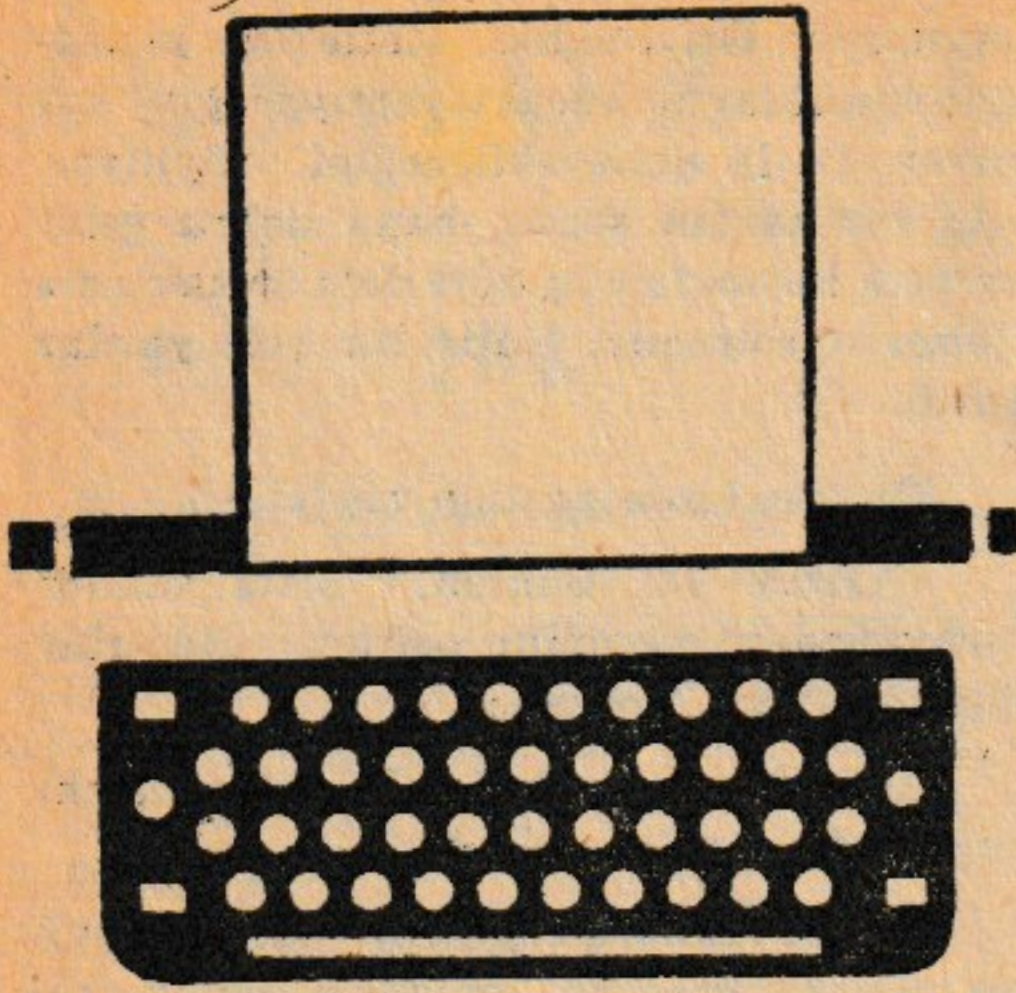
İlmi Gerçekler

(Sayfa 25 den devam)
Görülmektedir ki, böy-
le sistemlerden müteşik-
kil ulu bir organizasyon
olan kâinatın esas unsur-
ları bu sistemlerin ele-
manları ve bu elemanla-
rın, yaratılışla birlikte ta-
mamaya hak kazandıkları,
enerjileridir. Bundan do-
layı bu düzenin dağılma-

sından «ölmesinden» de
bahsedilemez. Entropi ile
anlatılan fizik ölüm kâi-
natın ancak ufacık kapalı
bir sistemi için fizik bir
mânâ ve kıymeti haizdir.
Tekâmül ve kâinat plân-
larının sonsuzluğu karşı-
sında ölümler ancak böy-
le bir kisveye bürünmek-
tedir.

RUH ve MADDE

**Sizleri, günlük haya-
tın dar çerçevelerin-
den uzaklaştıracak
yeni ufuklar açacak;
yegâne mecmuadır.**

Okuyuculara CEVAPLAR

**Sayın Kadir Kavi
BEŞİKTAŞ**

Sorularımızın cevaplarına geçmeden önce Cemiyetimiz hakkında gösterdiğiniz iyi niyetinize teşekkür ederiz.

Cevaplarımız ise şöyledir:

1 - Cemiyetimize «YARDIMCI ÜYE» olarak kaydolmanız mümkündür. Bu hususta şahsen müracaatınız daha kolaylık temin edecektir. **Salı günleri 19.30** da teşrif ediniz.

2 - Cemiyetimiz, her hafta Salı günü, herkesce takibedilmesi serbest olan Konferanslar tertibetmektedir. Bu açık konuşmalarda bir çok bakımlardan istifade edeceğinizi ümit ediyoruz.

Ayrıca, Salı konferanslarından istifadesi olan dinleyicilerimizi «ÖZEL DERSLERE» almaktayız.

3 - İpnotizma nedir ve herkes yapabilir mi? diyorsunuz.

İpnoz, hassas bir kimsede, telkin ve dikkat temerküzü neticesinde hasıl olan psikolojik bir hâldir. Kendisini ipnotize eden kimseye karşı, süjede, bir itaat ve söylediği sözlere karşı başeğme hâli ortaya çıkar. Herkes, kesin olarak ipnotizör olamaz. Olmak için bilgi ve tecrübe sahibi olmak gereklidir. Çalışma ve gayretle bu kabiliyet geliştirilebilir.

Selâm ve sevgiler.

**Sayın Özer Birlikoğlu
ADAPAZARI**

Bize yazmış olduğunuz ve neticesi gerçekleşen rüyalarınızın bazı kısımlarını, diğer aziz okuyucularımızın da istifadesine arz etmek üzere, aşağıya derce ediyoruz.

«Güneş bize doğru yaklaşmıştı. Titriyordu. Neden titrediğini rüyamda hislerime sordum. Bana cevap veriyordu: Güneş o gün yeniden kıl kadar oynamış. Allahın güneşe sorduğu bir sualden sonra güneş korkarak, titremeğe başlamış, azap çekiyormuş.»

«Yine bir akşam (hemen o günlerde) güneşi gökyüzünde parçalanırken gördüm. Bir parçası komşumuz Meb'us H. Beyin evi etrafında dönüyordu. Sonra bir parça daha geldi, o da öbür taraftan doluşırken karşılaştılar ve her ikisi parçalanarak muhtelif yerlere dağıldı.»

Kendi tefsirinizin neticesi olarak, bir hafta sonra 27 Mayıs ihtilâli olduğu ve H. Beyin hapsedildiğini yazıyorsunuz.

Rüyalar umumiyetle semboller halinde bir takım hakikatler ve bilgiler verir insanlara. Bunları iyi çözmek ve anlamını genişletmek yerinde bir hareket olur. Sizin bu rüyalarınızda çok dikkate şayan.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Ahmet Rıza Yaraman

GEMLİK

Mektubunuzla beraber göndermiş olduğunuz yazınıza çok teşekkür ederiz. İfade tarzınız ve inşaa-i fikriniz çok dikkate şayan bir orijinaliteye sahip.

Muhterem Ruh ve Madde okuyucularının kıymetli nazarlarına sunmak üzere geçen sayımızda yayınladık.

Reenkarnasyon hakkındaki fikrinize gelince:

Bu ilâhî irade kanunu dosdoğru bir hakikat (VERİTE) ve gerçek (REALİTE) dir. Delilleri çoktur. «OL» emri varlığın mevcut olma şartıdır ve onun mütemmel (yani bilgiyle techizolunmuş) olması demek değildir. Ruh cevher itibarıyla ekmel fakat bilgi itibarıyla (bilhassa

madde bilgisi) cahildir. «Ruhların tekâmülü birçok tecrübe hayatları içinde gayet yavaş olarak vukua gelir.»

«Ebediyet içinde sıfır mertebesinde kalan birkaç senelik insan ömrü, bir ruhu en yüksek kemâl derecesine ulaştırmaz. Bir varlığın bu gayeye varabilmesi için dünyamızın içinde olduğu gibi, bütün kâinatta geçireceği sayısız, tekâmül merhaleleri vardır. İşte bu merhalelerin dünyamızda geçen kısımları reenkarnasyon yolu ile temin edilir.»

Reenkarnasyon hakkında, sizin Elektronik şarj ve deşarj nazariyeniz, yetersizdir. Bu kanun, titreşim itibarıyla, kâinatın çok küçük bir bölgesi için mevcuttur. Umuma teşmil edilemez.

Selâm ve sevgiler.

KÖYDEKİ KÖŞK

Psychic News'dan

Yaşlı bir ahbabımı ziyarete gitmiştim. Kadın uzun ve ıstıraplı bir hastalık neticesi bitkin halde yatıyordu. Biraz konuştuktan sonra, daha fazla yormamak için sustum, dermansız elini avuçlarıma alarak öylece bir müddet sessizce oturdum, sanki aramızda sessizce anlaşılıyorduk, hasta bir müddet sonra uyuya kaldı.

Yatağının bir yanı duvara dayalıydı, bende duvar karşıma gelecek şekilde oturuyordum. Bir ara duvar flu bir hal aldı ve sonra tamamen silindi, yok oldu. Şaşırdım, gözlerimi oğuşturup tekrar baktım duvar yoktu; onun yerinde, parlak mavi gökyüzü altında alabildiğine uzanan yemyeşil bir köy manzarası gördüm ve ancak rüyalarda görülebilecek tarzda kapısı güllerle donanmış bir köşk de gördüm. Geniş veranda pencereleri açıktı, içerisini görebiliyordum, salonda küçük masa üzerinde iki çay fincanıyla bir de güzel çaydanlık duruyordu. Yaşlı bir adam salona girdi bana gülümsedi ve neş'eli bir halde: «O'na söyleyin kendisini çay'a bekliyorum» dedi. Ve vizyon kayboldu.

Gözlerim hâlâ duvardaydı. Yaşlı kadının sâkin sesini duydum ve kendime geldim, bana «Hayret içinde kalmış bir halin var, bir şey mi gördün?» dedi. O'na her şeyi anlattım ve adamın sözlerini de naklettim. «Evet» diyordu yaşlı kadın «O'nun en büyük arzusu büyük bir yerde hakiki bir köşk sahibi olmaktı, böyle sokak içerisindeki evlerden nefret ederdi, sonra çay'ı da çay hazırlamasını da çok severdi. Alışverişten eve döndüğümde çayı daima hazır bulurdum» dedi.

Bir kaç gün sonra kadıncağız öldü. Takriben bir sene sonra, umuma açık bir seans'a gittim. Transta olan medyom, ahbabım yaşlı kadının ismini ve eşkâlini vererek, onun bana bir mesajı olduğunu söyledi, ve şöyle dedi: «O güzel köşkte çayımı içtim...»

Uyuyan Ormanlar Gibi

Küfelerin içinde çıra demetleri sa-
nırlar. Su soğuk Ocak gününde bun-
ar bana neş'eli ateşleri düşündürüyor.
Keş'eli ağaçları tahayyül ediyorum.
Ehette ki bunların reçineleri hayatî bir
yapıyor; fakat top yekûn «ağaç»
günde, gövdelerinden çıkacak çıra
demetleri ve sıcak alevlerin düşüncesi
ne mu sanki? Ağaç bunu düşünmese
de, insanlar çirayı keşfetmeseler de bu
demetler mevcut..

Karbon devrinin birbirini kucak-
layan dev ormanlarının üzerinde, bu-
günkü kömür ve petrol sanayiinin, tan-
rıların, ocakların, fabrikaların, büro-
ların ve bunlara bağlı milyonlarca aile-
nin çeşitli fikirleri dalgalanmıyor mu?

Fikirler, kozmik yumurtalar gibi,
gelecek günlerin maddî dünyalarda ta-
lakluklarını kendi öz bünyelerinde
saklıyorlar. Vakta ki bir kozmik yu-
murtta bir insan dimağında, bir sinek
yumurtasının müsait bir ortama bira-
kılması gibi, yerleşiyor; o zaman bu in-
san dimağında acayip bir bitkileşme,
büyüyenip açılma faaliyeti başlıyor.. İlk
mesele tekerleği keşf ediyor, gök tırma-
cı binaların temelleri atılıyor veya
hesap makineleri yapılıyor.. Yahut
hiç umulmadık bir şey, bir arslan
kedi yavrusuyla dost oluyor, bir in-
san menfaatsiz yardımlara koşuyor, bi-
miş gir yazıyor, ya da müzik..

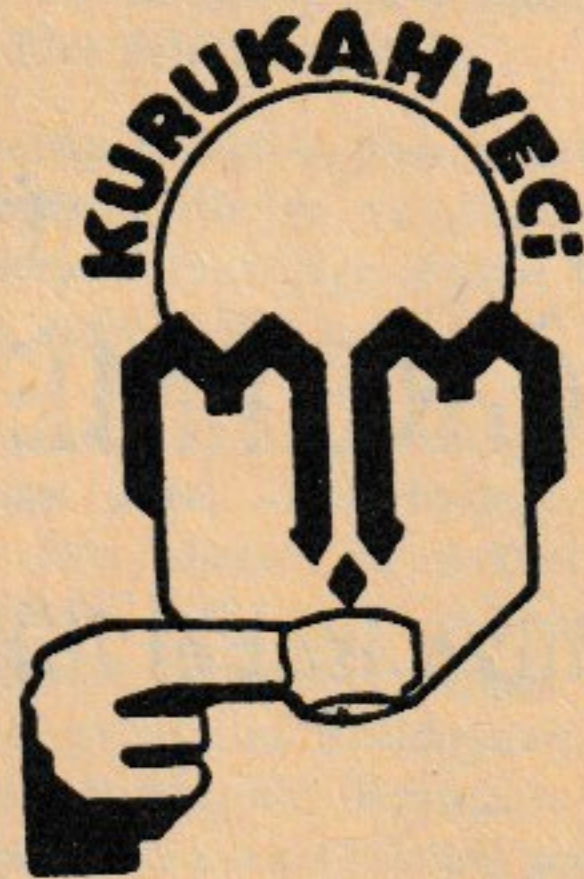
Bazan bir dağ başında bir rüzgâr
aldimizi ürpertirken, küçücük bir çi-
ğnin renkli yapraklarını seyrederken
ya da bir müzik dinlerken renklerin,
seslerin, çeşitli iç ürperten heyecanla-

rın birbirine karıştığı sihirli bir âlemde
yaşamaz mıyız?

Böyleyken niçin ölüm ve yokluk
veya manasızlık hislerinin siyah yarasa
kanatları zihnimizi kaplar ;niçin ölüm-
süzlük gerçeğini uzaklarda, bulunmaz,
nadir hadiselerde ararız?

Bizler, bizler de milyonlarca yıllık
hayatımızda kesif maddî olayların ara-
sına girip çıkan, onlardan müteessir ve
onlara müessir olan birer kozmik yu-
murtadan başka neyiz ki?

Tanrısal bir kıvılcım ,alev olan ö-
zümüz; bizi meydana getiren sonsuz
fikir, ruhumuz; madde dünyalarına
çarpınca çeşitli değişiklikler oluyor.
Biz, gittikçe daha muhteşemleşen bir
gül gibi açılmaktayız; ebediyetlere
doğru... İlerki günlerimizin devlere, ti-
tanlara has tatbikatı içimizde, özümüz-
de, yaradılışımızla bize bahş edilende..
Uyuyan karbon devri ormanları gibi,
bizler de ilerde daha neler olacağını
düşünemiyoruz bile..

EN NEFİS KAHVE

(RUH — 310)